

ELAZIĞ

KÜLTÜR ve TANITMA VAKFI DERGİSİ Yıl:25 Sayı:39 Temmuz 2013

Elazığ'da bir ilk

Harput Senfonisi

KÜLTÜR ve TANITMA VAKFI DERGİSİ

KÜNYE

İmtiyaz sahibi

Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı adına
Mehmet ÇAĞLAR

Yayın Yönetmeni ve

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Salih Özbulut

Genel Koordinatör

Mustafa Fethi GÜRBÜZ

Yayın Kurulu

Cahide (Dalokay) ÖZDEMİR
Prof. Kerim SUNGUROĞLU
Şemsettin ÜNLÜ
Sevim (Anagür) KOYUNOĞLU
Mustafa TURAN
Cahit KOÇ
Prof. Kemal ÖZMEN

İdari Müdür

Güçmen MEMİŞOĞLU

Yönetim Yeri ve Adresi

Sokullu Mehmet Paşa Cad. Ece Sk.
No: 15/3 Dikmen ANKARA

Tel: 0312 480 28 80

Fax: 0312 480 38 08

e-mail: info@elazigvakfi.org.tr

Tasarım

başkenttasarım

Nenehatun Cad. No:84/7 GOP

Çankaya - ANKARA

Tel : 0312 436 42 69

Faks : 0312 436 42 64

mail : bilgi@baskenttasarim.com

www.baskenttasarim.com.tr

Baskı

Ankara Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde

Necatibey İş Hanı Alt Kat No: 93/43-44

İskitler - Ankara

Tel : 0.312 384 50 63

Yayın Tarihi : Temmuz 2013

Yayın Türü : Yerel Süreli

Yayın Aralığı : 6 ay

Yayın Dili : Türkçe

Bu dergi basın-meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir. Dergideki yazılarda ifade edilen görüş ve fikirler yazarlarına aittir. Yazıların bilimsel, dil ve imla sorumlulukları yine yazarların kendilerini bağlar. Bunlar Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı dergisinin düşünce politikasını yansıtan metinler olarak mütalâa edilmelidir.

İÇİNDEKİLER

Genel Kurul / Yönetim Kurulu	1-2
Mütevelli Heyet Listesi.....	3
Bedri Sever Anısına... Mehmet ÇAĞLAR	4
Bedri Sever Anısına... Salih ÖZBULUT.....	5
'Harput Senfonisi' - Mehmet ÇAĞLAR	6-9
Muhteşem Bir Konserin Ardından - Mehmet ÖZBEK	10 -14
Tarihi 'Milat' - Bedrettin KELEŞTİMUR	15- 17
Hadi Önal	18- 21
Konser Haberleri	22-23
Elazığ'da Avcılık Kültürü - Cahit KOÇ	24-27
Hazar Şiir Akşamları / Bahar Dalı	28
İşte Hayat Bu	29
Bir Üye - Bir Hobi	30-33
Elazığ Adıyla Ebediyen Yaşasın - Sevim Koyunoğlu	34-35
Fırat Havzası Kültür Ve Turizm Koruma Ve Gelişim Bölgesi	
Planlama Raporu	36-39
Çayda Çıra	40
Le Vésinet - Hasip MEMİŞOĞLU	41
Peynirli Ekmek Festivali	42-43
Prof. Dr. Ahmet ÇOLAK	44-45
Prof. Dr. Ahmet ÇOLAK	46-47
Nurettin Ardıçoğlu Kültür Merkezi	48
Harput Yöresel Gıda Pazarı	49
Dr. M.Naci ONUR	50 -52
R. Mithat YILMAZ	52-53
Mehmet Hücümenoğlu	54-57
Geçmişten Günümüze Milletvekilleri	58-59
Geçmişten Günümüze Belediye Başkanları	60
Cumhuriyet Dönemi Elazığ Valileri	61
Kaybettiklerimiz	62

VAKFIMIZIN 25. OLAĞAN GENEL KURUL YAPILDI

Vakfımızın 25. olağan genel kurulu mütevelli heyeti üyelerinin katılımıyla vakfımız genel merkezinde 26.05.2013 tarihinde yapıldı. Vakıf üyeliklerine Hasan Basri Bozkurt, Erdiñ Fırat genel kurul kararıyla getirildi. Yönetim Kuruluna aşağıdaki isimler yeniden seçildi.

YÖNETİM KURULU

Mehmet ÇAĞLAR
Yönetim Kurulu Başkanı

1944 yılında Elazığ' da doğdu. İlk, orta, lise tahsilini Elazığ' da tamamladıktan sonra Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisinden mezun oldu. 12 yıl Maliye Bakanlığı Gelirler Kontrolörü olarak görev yaptı. Halen Yeminli Mali Müşavir olarak serbest çalışmaktadır. Evli, 2 çocuğu ve 4 torunu vardır.

Prof. Dr. Kadirhan Sunguroğlu
Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı

1959 yılında Elazığ' da doğdu. 1986 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. 1999 yılında da Profesör unvanını aldı. 2000 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı Başkanı olarak seçildi ve halen bu görevi sürdürmektedir. Prof. Dr. Sunguroğlu Türk Kanser Araştırma ve Savaş Kurumu Genel Başkan Yardımcılığı, Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu Asbaşkanlığı, Uluslararası Üniversite Sporları Federasyonu (FISU) Sağlık Kurulu üyeliği ve Anadolu Böbrek Vakfı Yönetim Kurulu üyeliği görevlerini yürütmektedir. Ayrıca, American Association for Clinical Chemistry (AACC), The Biochemical Society, The International Society for Free Radical Research (ISFRR), Türk Biyokimya Derneği, Türk Hematoloji Derneği, Türk Klinik Biyokimya Derneği, Serbest Radikaller ve Antioksidanlar Araştırma Derneği ve Türkiye Halk Sağlığı Kurumu üyesidir. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Salih Özbulut
Vakıf Genel Sekreteri

14.01.1950 yılında Elazığ' da doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini Elazığ' da tamamladı. 1971 yılında Fırat Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Makina Mühendisliđi bölümünden mezun oldu. Aynı yıl Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünde göreve başladı. 1973 yılında Makine İkmal Fen Heyeti Müdürü oldu. 1976 Ankara İçme Suları Projesi ile ilgili Almanya' da bazı inceleme ve çalışmalarda bulundu. 1982 yılında bu görevinden istifa ederek serbest çalışmaya başladı. Evli iki çocuk babasıdır.

Mustafa Turan
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

Elazığ'da doğdu. İlk, orta, liseyi Elazığ'da bitirdi. Merhum Fikret Memişoğlu'ndan feyz aldı. 1970 yılında Yüksek Gazetecilik Okulu'nu bitirdi. 1975 yılında Devlet Halk Dansları Topluluğu'nun kuruluşunda görev aldı. Önce eğitmen daha sonra da 1977 yılında Genel Sanat Yönetmeni oldu. 1991 yılında "DEVLET SANATÇILIĞI" ile taltif edildi. UNESCO Uluslararası Dans Konseyi Milli Komitesi üyesi, Halk Dansları yarışmalarında jüri üyelikleri ve jüri başkanlıkları, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Hacı Ömer Sabancı Vakfı'nca 20 yıldır yapılmakta olan "Türkiye Halk Dansları Yarışması"nın Jüri Başkanıdır. 25 yıldır yapılmakta olan "Uluslar arası Bursa Altın Karagöz Halk Dansları Yarışması" Jüri Başkanlığı yapmaktadır. Türkiye Halk Oyunları Federasyonu Onursal Başkanıdır. 2007 yılında emekli olan Mustafa Turan evli ve iki çocuk babasıdır.

Murat Katiboğlu
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

1950 Elazığ'da doğdu. Atatürk İlkokulu, Mezre Ortaokulu ve Elazığ Lisesini bitirdikten sonra 1973 yılında E.D.M.A. 'sından İnşaat Mühendisi olarak mezun oldu. Müteakiben Etibank Elazığ Ferrokrom Tesisleri İnşaatı'nda Kontrol Şefi olarak çalıştı. 1977 yılından itibaren serbest çalışmaya başladı. Müteahhit ve sanayici olarak prefabrik beton elemanları üretimi ve inşaat sektöründe çalışmaktadır. Evli ve üç çocuk babasıdır.

Hayrettin Kent
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

1950 yılında Elazığ'da doğdu. Öğrenimini Mehmet Zeki İlkokulunda, Elazığ Lisesi orta kısmında, Liseyi de yine Elazığ Lisesi'nde tamamladı 1968 yılında girdiği Ankara Hukuk Fakültesi'nden 1972 yılında mezun oldu. 1973 yılında Elazığ'da avukatlığa başladı. 1980 yılında avukatlık bürosunu Ankara'ya nakletti. Ankara Barosu yönetim kurulu üyesi ve Türkiye Barolar Birliği delegasyon üyesi yaptı. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Naci Taşel
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

1945 yılında Elazığ'da doğdu. İlk, orta ve liseyi Elazığ'da okudu. İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde Mimarlık eğitimi alan Naci Taşel 17. dönemde Elazığ milletvekili olarak seçildi. Halen Ankara'da yaşayan eski milletvekilimiz evli 2 çocuk babasıdır.

Mütevelli Heyet Listesi

1 A.Tunç Yavuztürk (K)	37 Fikri Küçükkel	73 Mustafa Kuran (K)
2 Ahmet Aydeniz (K)	38 Halil Özrenk (K)	74 Mustafa Turan
3 Ahmet Çakan	39 Hamit Ziya Gökalp (K)	75 Muzaffer Yüzgeç (K)
4 Ahmet Fuat Peker (K)	40 Hasan Basri Bozkurt	76 Naci Koloğlu
5 Ahmet Turan	41 Hasan Buz (K)	77 Naci Taşel (K)
6 Ahmet Yürük (K)	42 Hasan Tahsin Fendoğlu	78 Naci Turanay (K)
7 Ali Coşkun (K)	43 Haşim Çakırbey	79 Nezehat Çelik
8 Ali Özcan	44 Hayrettin Kent	80 Nihat Özbağı
9 Ant Evin (K)	45 Hayrullah Zafer Aral	81 Nükhet Küçükkel Ezberci
10 Asaf Ergücü (K)	46 Hükmü Peker (K)	82 Nurettin Türköz (K)
11 Aycan Çınar (K)	47 İ.Gökhan Adem (K)	83 Oğuz Ata Peker
12 Ayhan Nergiz (K)	48 İbrahim Kuluöztürk (K)	84 Ömer Nurettin Doğan (K)
13 Ayşe Peker	49 İdris Ballica (K)	85 Osman Hanağası (K)
14 Ayşe Sevgör (K)	50 İrfan Yurten	86 Osman Öz (K)
15 Baki Onur Yaşar	51 İsmail Çelik	87 Özdemir Çakiner
16 Barış Ayden (K)	52 İsmet Ülker	88 Refik Gül (K)
17 Bedri Bilginoğlu (K)	53 Jale Aygöl (K)	89 Saadettin Demirkıran (K)
18 Bedri Sever (K)	54 Kadirhan Sunguroğlu (K)	90 Salih Özbulut
19 Bülent Erbay (K)	55 Kadri Alpagut Çelik (K)	91 Seçmen Memişoğlu (K)
20 Cahit Koç	56 Kaya Karakaya (K)	92 Şefik Gül (K)
21 Cahit Köksal (K)	57 Kazım Erdiñç Fırat	93 Selehattin Şerefoğlu
22 Celal Koloğlu	58 Kerim Sunguroğlu (K)	94 Şener Körük (K)
23 Celal Sever	59 Köksal Baloş (K)	95 Şerif Köksal
24 Cengiz Köksal	60 Mehmet Açık	96 Seyhan Cengiz Turhan
25 Cevat Gülten (K)	61 Mehmet Ağar	97 Sezgi Canpolat
26 Cevat Peker (K)	62 Mehmet Çağlar (K)	98 Timur Demirel (K)
27 Cihan Paçacı	63 Mehmet Gül (K)	99 Ünal Sabuncu
28 Cihat Köksal (K)	64 Mehmet Güner (K)	100 Vedat Akan (K)
29 Doğan Taşdelen	65 Mehmet Özbağı	101 Vehbi Bilgin
30 Durak Körük (K)	66 Muhammed Etkeser	102 Veysel Sever
31 Edip Gültekin (K)	67 Muhammet Hoşrik (K)	103 Veysi Koloğlu
32 Erdoğan Yaramanoğlu	68 Muhittin Tosun	104 Veysi Yılmaz (K)
33 Erhan Peker (K)	69 Murat Katiboğlu (K)	105 Yasemin Açık
34 Fadlı Çelik	70 Mustafa Canpolat (K)	106 Yücel Cömert
35 Fethi Aslan	71 Mustafa Fethi Gürbüz	
36 Fevzi Türkeri	72 Mustafa Karaduman (K)	

ONURSAL BAŞKANIMIZ DEĞERLİ AĞABEYİMİZ

*O kadar söylenecek veya yazılacak şey var ki,
ancak birkaç cümle ile özetlemek gerekirse;
“renkli” ve “sevecen” kişiliği ile
onda “bir şehrin tarihini bulmak” mümkündür.*

Tam bir Elazığ sevdalısı idi.

*Bizi yarım asır öncesi Elazığ’ lı yıllara götürerek,
kendisine özgü sıcak anlatımı ile dile getirdiği anılarla ve
şehrin renkli kişilikleri ile buluşturma becerisini
kolay kolay unutmayacağız.*

*21 yıl boyunca yönetim kurulu başkanlığını üstlendiği
Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfını bir çocuğu gibi kabul etmesi
ve onu büyütme ve geliştirmede çaba ve özen göstermesini de unutmayacağız.*

*31 Mayıs 2013 tarihinde Elazığ Kültür Sarayında
gerçekleştirdiğimiz Harput Senfonisi konseri nedeniyle
Elazığ’ da birlikte geçirdiğimiz günler onun çok sevdiği ve
hatıraları ile dolu olduğu bu şehirde geçirdiği meğer son günleri olmuş.*

Bu onun hayat senfonisinin bir vedası idi.

Demek ki, buraya kadarmış.

Şairin dediği gibi;

*‘Bir ömürlük’ nefesinde! ..
Aşkı yankılansın hepinizin;
Kalbden kalbe ulaşan sesinde..
“Bâki kalan bu kubbede hoş bir sadâ imiş”;
Sadânı hoş tut ve ölümsüz ol sen de..*

*Acımız büyük.
Ruhun şad olsun.
Mekanın cennet olsun.*

Mehmet ÇAĞLAR
Yönetim Kurulu Başkanı

Bedri Sever 1932-2013

Bedri ağabey vefatınız bana Yunus Emre'nin bir dörtlüğünü hatırlattı;

*“Bu benim halim
Allah'a ma'lum
Bîrgün bu ölüm
Sana da gelir bana da gelir.”*

Ruhun şad mekanın cennet olsun
Nur içinde yat....

Salih Özbulut
Vakıf Genel Sekreteri

ELAZIĞ' DA BİR İLK “HARPUT SENFONİSİ”

Mehmet ÇAĞLAR

Yönetim Kurulu Başkanı

Yaklaşık üç yıldır üzerinde özenle çalıştığımız ve yoğun bir biçimde emek ve zaman verdiğimiz, en önemlisi gönül verdiğimiz “*Harput Sinfonisi*” nihayet 31 Mayıs 2013 cuma günü Elazığ “*Nurettin Ardiçoğlu Kültür Merkezi*” nde görücüye çıktı. Konseri salonu dolduranların dışında Türkiye’ deki çok sayıda Elazığ’lı ve sanat severler de TRT müzik kanalının canlı yayını sayesinde izleme olanağı buldu. Adana Çukurova Devlet Senfoni Orkestrasına Elazığ Devlet Korosu ile Fırat Üniversitesi konservatuarının değerli müzisyenleri ile Hasan Öztürk, Devlet Opera ve Bale Genel Müdürlüğü’ nün sanatçıları Zeynep Halvaşı ve Barış Yanç eşlik ettiler.

31 Mayıs 2013 Cuma akşamında bir çok ilki yaşadık. Öncelikle bu konser kültür sarayının ilk konseri olması nedeniyle ayrı bir anlam kazandı. İlk kez bir devlet senfoni orkestrası Elazığ’ a gelerek konser verdi. En önemlisi musikimiz ilk kez alışılmışın ötesinde çok sesli senfonik olarak icra edildi. ***Bütün bu ilkler bizi tedirgin etmekle kalmıyor, sonucun nasıl olacağı konusunda da kuşkuya düşürüyordu. Ancak, konserin bitmesi ile salondaki izleyenlerin ayağa kalkarak orkestrayı ve sanatçıları dakikalarca ayakta alkışlamaları ve yoğun bir biçimde takdir ve tebriklerini iletmeleri bu çalışmanın ne kadar doğru ve gerekli olduğunu göstermiş oldu.***

Musikimizin birkaç küçük boyutlu çalışma dışında kapsamlı olarak çok sesli senfonik olarak notaya alınması, bugüne kadar bu konuda atılmış ilk adım olması nedeniyle ister

Bir gün, gerçek anlamda kendi alemimize dönersek, musikimizin de özel ve orijinal değeri bilinmiş olacaktır.

istememez farklı görüş ve düşünceleri de gündeme getirmiştir. Özellikle Elazığ' lıların yeni gündeme getirdiğimiz bu olaya yaklaşımı tartışmalara neden olmuştur. Oysa, sanat ve kültür zenginliğimiz içinde önemli bir yeri olan musikimizi ancak bu çalışma ile dünya sahnelerine taşıma fırsatı bulacak ve böylece daha önce folklorümüzle yakaladığımız dünya başarılarını musikimizle de sürdürme olanağı bulacağımızı düşünüyoruz. Dolayısı ile bu çalışmanın Harput musikisi için bir dönüm noktası olduğu görüşündeyiz.

Kültür sarayının açılışı nedeniyle gündeme getirdiğimiz bu konser unutulmayacak bir iz bırakmış ve açılışı "Harput Senfonisi" ile taçlandırmış olduk. Bu çalışmada emeği geçen herkese bir kez daha özellikle teşekkür etmek istiyorum. Ayrıca bu konserin gerçekleşmesine neden olan Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Adana Devlet Senfoni Orkestrasına, Elazığ Devlet Klasik Türk Müziği Korosuna ve katılan tüm sanatçılara ayrı ayrı teşekkürlerimizi iletmek istiyorum.

Vakfımız rahmetli Fikret Memişoğlu' nun yaklaşık 50 yıl önce "Harput Ahengi" kitabında; "Bir gün, gerçek anlamda kendi alemimize dönersek, musikimizin de özel ve orijinal değeri bilinmiş olacak-

tır. O zaman usta bestecileriz, Batı' dan yalnız teknik ve metod almakla yetinecek, ruhu, heyecanı ve düzeni bizim olan eserler sunacaklardır." ifadeleri ile dile getirmiş olduğu bir hayali gerçekleştirerek önemli ve tarihi bir görevi yerine getirmiştir. 31 Mayıs 2013 cuma günü "Harput Senfonisi" konserinde yaşadığımız heyecanı salonda bulunanlar ve Türkiye' nin bir çok yerinde televizyondan izleyen Elazığ' lılar ile paylaşmanın gurur ve mutluluğunu yaşıyoruz. İlk kez Ankara' da gerçekleştirdiğimiz Elazığ Tanıtım Günleri ile başlayan Elazığ - Urfa - Bakü - Kerkük Müzik Buluşması ile devam eden ve Harput Senfonisi ile zirve yapan çalışmalarla Elazığ'ın tanıtımını yapmak ve benzer aktivitelerle bunu geliştirmek ve büyütmek, sanat ve kültür zenginliğimizi ileriki kuşaklara taşımak ve kalıcılığını sağlamak düşünce ve anlayışımızı tekrar vurgulamak istiyorum.

Bundan sonrası için planladığımız benzeri bir konserin öncelikle Ankara' da gerçekleştirilmesi ve daha sonra İstanbul ve yurt dışı konserlerinin gündeme getirilmesidir. Ayrıca yoğun istek nedeniyle Elazığ konserinde yapılan kaydı en kısa sürede CD haline getirerek Elazığ' lılara ve sanat severlere sunmak istiyoruz.

Bu arada 26 Mayıs 2013 pazar günü vakfımızın 25. olağan genel kurulu vakıf binamızda yapılmış ve yönetim kurulumuz aynen iki yıl daha bu görevi sürdürmek üzere üyelerimizin oybirliği ile yeniden seçilmiştir. Aynı görev dağılımı ile faaliyetini sürdürecektir olan yönetim kurulumuz adına verilen destek ve güvenden dolayı teşekkür ediyor, üyelerimize saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

İlk kez bir devlet senfoni orkestrası Elazığ' a gelerek konser verdi.

MUHTEŞEM BİR KONSERİN ARDINDAN

Dr. Mehmet Özbek*

Ulu önder Atatürk'ün de belirttiği gibi, güzel sanatları sevmek ve bu sahada yükselmek aslında Türk milletinin tarihî bir niteliğidir.

Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı yine bir ilke imza attı. Kültür ve Turizm Bakanlığı Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası; Ankara Devlet Opera ve Balesi solistleri, Elazığ Devlet Klasik Türk Müziği Korosu ve solistleri ile Fırat Üniversitesi Konservatuvarı öğretim üyeleri ve öğrencilerinden oluşan koro, Şef Bujor Hoinic (Bujor Honik) yönetiminde Elazığ Kültür Sarayında "Harput Senfonisi" adıyla düzenlenmiş muhteşem bir konser verdi. Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı tarafından düzenlenen konseri Vali Muammer Erol, Belediye Başkanı Süleyman Selmanoğlu, İl Emniyet Müdürü Ayhan Buran, kamu kurum ve kuruluşları müdürleri ile çok sayıda müziksever izledi.

Ulu önder Atatürk'ün de belirttiği gibi, güzel sanatları sevmek ve bu sahada yükselmek aslında Türk milletinin tarihî bir niteliğidir.

Musikimizi bütün dünyaya tanıtabilmek, onu yeni nesillere bütün değerleriyle aktarabilmek için, tarihin derinliklerinden gelen zengin musiki kültürümüzün gerçek değerlerini meydana çıkarmanın gereğine inanan Atatürk, 1 Kasım 1934 günü Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılışında: "Bir ulusun yeni değişikliğine ölçü, musikide değişikliği alabilmesi, kavrayabilmesidir... Ulusun ince duygularını düşüncelerini anlatan, yüksek deyişlerini, söyleyişlerini toplamak, onları genel musiki kurallarına göre işlemek gerekir, ancak Türk ulusal musikisi bu sayede yükselebilir, evrensel musikide yerini alabilir." buyurmuşlardı. Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı da bu konserle ortaya koyduğu alıştırıcı ve inandırıcı bir tutumuyla bunu layıkıyla gerçekleştirmiştir.

Elazığ'a vardığım 31 Mayıs günü şehirde müthiş bir heyecan yaşanıyordu. Herkes konser akşamı salonda bir yer edinebilmenin telaşındaydı. Ve nihayet o saat geldi. Salon tıklım tıklım, fuayede halk ayakta; dışarda da olsa konseri dinleme azminde...

Vakıf, başta Harput musikisi olmak üzere Türk musikisinin kudretini âleme tanıtmak ve göstermek, milli bütünlüğümüzü belirten, kültür değerlerimizi ve geleneklerimizi göz önünde tutarak böyle bir çalışmaya baş koydu. Bu, Türk'ün duygusunu ve milli heyecanını batı ölçüleri ve tekniği içinde işleyerek, bütün dünyaya tanıtmak demektir.

"Harput Senfonisi" yaklaşık 3 yıllık bir süresi içinde hazırlandı. Senfonide yer alacak eserler özenle seçildi. Önce değerli şef ve besteci Bujor Hoinik'in örnek olarak hazırladığı "Çayda Çıra", "Mamoş", "Temir Ağa" ezgilerinin yer aldığı ve dijital çalgılarla seslendirilmiş olan poem değerlendirildi. Harput ezgilerinin zaten yapı itibarıyla senfonik müzik halinde düzenlenmeye müsait olması münasebetiyle, doğru yolda, doğru seçim yapıldığına karar verildi ve çalışma başlatıldı. Sonuç yine dijital çalgılarla seslendirilmiş biçimiyle gözden geçirildi, gerekli düzeltmeler yapıldıktan sonra solistlerin seçimiyle 31 Mayıs 2013 günü "Harput Senfonisi"nin Elazığ Kültür Sarayı'nda seslendirilmesi kararlaştırıldı.

Elazığ'a vardığım 31 Mayıs günü şehirde müthiş bir heyecan yaşanıyordu. Herkes konser akşamı salonda bir yer edinebilmenin telaşındaydı. Ve nihayet o saat geldi. Salon tıklım tıklım, fuayede halk ayakta; dışarda da olsa

konseri dinleme azminde...

Derken "Harput Senfonisi" konseri, Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Başkanı sayın Mehmet Çağlar'ın günün anlam ve önemini vurgulayan konuşmasından sonra Elazığ'ın ünlü "çayda çıra" ezgisinin süslediği senfonik şiirle (poem) başladı. Poemde, ayrıca "Mamoş"tan bir pasaj, Burak Koçer'in bağlamayla seslendirdiği bir "hicaz" gezinti ve "Temir Ağa" halayından esintiler vardı. Poemin bitişindeki muhteşem alkış, endişenin yarattığı heyecanı kökünden söküp atmış, Harput musikisini dünyaya tanıtmaya yolunda bir ilke imza atmış olmanın gurur ve heyecanı yüreklere yerleştirmişti. Geleneksel müziğimizin en otantik bir biçimde seslendirilmesine alışkın olan bir topluma, ata yadigârı ezgilerin senfonik orkestrayla sunulması oldukça düşündürücüydü. Ancak yüksek müzik zevkine sahip, yenilikle-

re açık, aydın Elazığlıların daha konserin başında sergiledikleri bu takdir alkışları, tahmin ediyorum ki benim gibi bir çok dinleyicinin de gözünü yaşartmıştır.

Elazığ havalarını o içli sesiyle ve büyük bir ustalıkla söyleyen Ankara Devlet Türk Halk Müziği Korosu solistlerinden Hasan Öztürk, konserin ilk solisti olarak sahneye çıktı. Büyük bir heyecanla seslendirdiği “Yüksek Minarede Kandiller Yanar” türküsüyle dinleyicilerden büyük alkış aldı.

Bana göre Elazığ’ın en içli havası “Hüseyinlikten Çıktım Şehir Yoluna” türküsüdür. Büyük aşkları, zalim ayrılıkları, kardeş sevgisini, Yemen’i çağırıştırır. Bu türküyü seslendirmek üzere sarı kostümü ve zarif edasıyla sahneye gelen Ankara Devlet Opera ve Balesi solistlerinden Zeynep Halvaşi, eğitimli sesi, zarif jestleri, asil ve duygulu okuyuşuyla büyük takdir topladı. Türkülerin eğilip bükülmeden arabesk nağmeler katılmadan, layık olduğu bir soylulukla okunması gerektiğini etkili bir biçimde sergiledi.

Zeynep Halvaşi’yi yine Ankara Devlet Ope-

ra ve Balesi solistlerinden Barış Yanç takip etti. Yine eğitimli bir ses ve kendinden emin bir okuyuşla ünlü “İsfihan” türküsünü seslendirdi. Okuduğu türküyü yaşamasıyla örnek bir solist olduğunu gösterdi. Türkünün sonunda oktav gösterişi ise, tenor sese âşık olan Elazığlılardan büyük alkış aldı.

Derken Kültür ve Turizm Bakanlığı Elazığ Devlet Klasik Türk Müziği Korosu ses sanatçıları ile Fırat Üniversitesi Devlet Konservatuvarı öğrenci ve öğretim üyelerinin oluşturduğu bir koro sahneyi alarak, büyük aşkların din, dil ve ırk tanımadığını vurgulayan “Ahcik” türküsünü seslendirmeye başladı. Koronun yaylı çalgılarıyla oluşturduğu armonik yürüyüş, ezgiye insanı büyüleyici bir hacim kazandırıyor.

Emrah Uysal’ın o latif sesiyle okuduğu “Oy Akşamlar Akşamlar” türküsü dinleyicileri hafif bir hüzne sevk ederek duygulandırdı. Türkü bittiğinde, Emrah coşkunun bir alkış seline kapıldı.

Gecenin yıldızı tabii ki klarnet ustası Mehmet Şerif idi. Mütevazı ve sevecen tavırla sahneye gelen, usta besteci Hoinic’in büyük bir

aldı. Burak Koçer'in bağlama, Adem Güler'n balaban ile yaptıkları kısa bir giriş Mamoş'un acısını yüreğimize işletmeye yetmişti. Halvaşi'nin "Di kalk Mamoş, di kalk di kalk; Başımıza yığıldı halk" deyişiyile salon tümüyle Mamoş'un başucunda ağlıyordu.

Elazığ'ın hangi türküsü yüreklerle işlemez ki. Hele bir de Barış Yınç'ın o duygulu okuyuşuyla seslendirilirse, Yemen türküsü bir başka etkiler insanı. Koronun, türkünün nakaratına katılmasına muhteşem bir ses dolduruyordu salonu. Bir millet tek yürek olmuş yürüyordu sanki. Harput müziğinin yaşayan abideleri Lokman Tasalı ve Paşa Demirbağ'ın yürekleri ise bu türküde başka türlü atıyordu. "Uğruna

Geleneksel müziğimizin en otantik bir biçimde seslendirilmesine alışkın olan bir topluma, ata yadigarı ezgilerin senfonik orkestrayla sunulması oldukça düşündürücüdür.

maharetle düzenlediği "Harput Divanı"nın serbest bölümlerini seslendirirken dinleyicilerin yüksek alkışları salonu inletiyor, tüm yürekleri "İşte bu! İşte bu!" dedirterek titretiyordu. Gelenekselle çağdaşın bütünleşmesi Elazığlıları coşturmuştu. Parçanın sonundaki "Halay" ise salondaki heyecanı doruklara taşıdı.

Elazığ Devlet Klasik Türk Müziği Korosu solisti Mircan Özel insanı duygulandıran o lirik sesiyle "Kar mı Yağmış Şu Harputun Başına" türküsünü seslendirirken salon tümüyle Harput'a çıkıp, geçmişe yaşadı sanki.

Koronun okuduğu "Mendilim İşle Yolla" türküsü, sizi bilmem ama bana bahtsız bir yaşamın kahramanı, büyük ses, usta sanatçı Enver Demirbağ'ı hatırlattı. Yine biraz hüzne gömüldüm.

Korodan sonra sahneyi yine genç bir solist aldı. Ahmet Yüce bu. Güzel sesi, sıcak ve sevimli okuyuşu ile, annesinin ilk çocuğu, gözleri doğuştan sürmeli, samur kürklü yosma Necibe'yi adeta sahneye taşıdı.

Sıra "Mamoş"a gelmişti ki solist Zeynep Halvaşi yine tüm zarafetiyle sahnede yerini

yüzlerce şehit verdiğimiz Yemen üzerine yakılan bu türkü oturularak dinlenilemez” diyerek duygularını dile getiren Lokman Tasalı, türküyü ayakta “esas duruşta” dinledi. O esnada orkestra sanki “Redif Kışlası” önünde asker uğurluyordu.

Ve muhteşem final... Usta şefin bir işaretiyle, çayda çıra bütün coşkusuyla yanmaya başlıyor. Derken konserin tüm solistleri ağır adımlarla koroyla birlikte türküyü söyleye söyleye sahnenin önünde arz-ı endam ediyorlar. Mehmet Şerif de var içlerinde. O da ne!... Şef kürsüyü Mehmet Şerif'e bırakıyor. Harika bir tablo. Mehmet Şerif hakkettiği yeri alıyor. Bu, ona yeni bir sorumluluğun emanetiydi. Tenorların oktava sıçrayışlarıyla biten müziğin sonunda bütün salon “bravo, yaşa” sesleriyle sanatçıları ayakta alkışlıyorlar ve sahneyi terketmelerine izin vermiyorlar. Hep beraber, salonla birlikte tekrar “Çayda Çıra” yakılıyor. Hiç sönmemesine...

Orkestra üyelerini, solistleri ve koro sanatçılarını gönülden kutluyorum. Sanatçı ruhunun verdiği sorumlulukla, düzenleme çalışmalarına başlamadan önce Elazığ'a gelerek yerinde incelemelerde bulunan, onlarca Elazığ musikisi albümünü dinleyerek bu musikinin ruhunu keşfetmeye çalışan, bunca hazırlıklardan sonra o muhteşem düzenlemeleri yapan Bujor Hoinik'i takdirde zorlandığımı ifade etmek isterim. “Harput Senfonisi” fikrini büyük bir inançla gerçekleştirmeye çalışan Vakıf Başkanı Mehmet Çağlar'ı, yalnız halk danslarının değil, folklorun ve ileri sanat anlayışının piri olarak tanıdığım Devlet Sanatçısı dostum Mustafa Turan'ı, bitmez tükenmez enerjisiyle çalışmanın her anında hizmette kusur koymayan Güçmen Memişoğlu'nu ve Vakıf Yönetim Kurulu üyelerini tebrik ediyor, yürekten alkışlıyorum.

* Sanatçı, halk müziği ve edebiyatı uzmanı.

TARİHİ 'MİLAT'

Bedrettin KELEŞTİMUR

Bu günü, bu tarihi bizler 'milat' olarak değerlendiriyoruz... İlk defa, 'yerel' olarak Harput Musikisi, 'çok sesli' olarak yorumlandı!

31 Mayıs 2013 tarihinde Elazığ Nurettin Ardıçoğlu Kültür Merkezinde gerçekleştirilen "Harput Senfonisi" TRT Müzik ekranlarından da canlı olarak yayınlanmış ve Harput Musikisi ilk defa çok sesli olarak icra ediliyordu!

Bu tarihi 'milat' olarak değerlendirdiğimiz günü, MANAS Yayıncılıkta; Ankara'dan gelen misafirlerimiz Mehmet Çağlar, Mehmet Özbek, Mustafa Turan, Şinasi Pala ve Elazığ Devlet Koro Müdürü Ahmet Bulut ile birlikte "Harput Senfonisi..." üzerinde sohbetimiz oldu. Sohbetimize MANAS Yayıncılıktan Şükrü Kacar ve Doğan Sever'de katıldılar.

Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Başkanı Mehmet Çağlar'ın, bu anlamlı ve tarihi geceyi açış konuşmasında da belirttiği gibi "Elazığ birçok ilkleri gerçekleştiriyordu..."

Şahsen Harput Musikisine, 'yerel' bakmadım... Harput Musikisinin coğrafyada, 'birleştirici' normlara sahip olduğunu düşündüm/ ve bu konuya da sürekli vurgu yapmaya çalıştım. Mehmet Özbek Hocamızın, Harput Musikisi ile ilgili çok önemli değerlendirmeleri var. Özbek Hoca Elazığ'da yaptıkları bir konu-

malarında şöyle diyorlardı; "Sen 'Kürsü başında' sen 'sıra gecesinde' sen de 'Çayhane bucağında' türkülerinizi söyleyip hoyratlarınızı çağırmalısınız. Ben tarihim, yapraklarım solacak, yırtılacak ve kaybolacaktır bir gün. Ama dünya var oldukça, hoyrat ve türkülerimiz sizi yaşatacak ve aziz kılacaktır."

"Harput Senfonisi" gecesinde icra edilen 14 eser arasında yer alan,

"Kar mı Yağmış Şu Harput'un Başına"

"Ahçıği Yolladım Urum Eline"

"Yüksek Minarede Kandiller Yanar"

"Hüseyin'ten Çıktım Şehir Yoluna"

"Oy Akşamlar Akşamlar"

Eserlerini derleyen ve Notaya Alan, Mehmet Özbek Hocadır...

Anadolu coğrafyamıza, 'yerel müziğin' kayıt altına alınmasında çok büyük hizmetleri olmuştur...

Bu insanlarımızı dinlemek, 'değerlendirmelerini' almak çok önemlidir...

Bize anlatılanlar, Mehmet Avni Özbek Hocamızın, "Harput Senfonisinde" emekleri ve katkıları çok büyük!

“Harput Senfonisi” yüzbinlerin iz düşümünde!

TRT Kurumu Yapım Koordinatörü (Müzik-Eğlence Program Md) Levent Mayda ve TRT Genel Müdür Danışmanı Cengiz Kılıç (hemşerimiz)'de bu programda Elazığ'da oldular...

Gecede bir isim vardı, Bujor Hoinic...

Bujor, aslen Romen... 30 yıldır Ankara Devlet Operası'nda Orkestra Şefi... Bilkent Üniversitesi'nde kompozisyon dersleri veriyor. Şehitler anısına da, 'Üç Ağıt'ı bestelemiş...

Bujor Hoinic, “Harput Senfonisi” üzerine çalışmalarına başlamadan önce birkaç defa Elazığ'a geliyor... Harput'un havasını soluyor! Harput ve Musikisini dinliyor... Etkileniyor!

Ve uzun soluklu bir çalışma sonrasında, Notaya alınmış 14 eserin düzenlenmesini yapıyor...

Vakfın yılları alan çalışması neticesinde, Kültür ve Turizm Bakanlığı güzel Sanatlar Genel müdürlüğü Adana (ÇDSO) Devlet Senfoni Orkestrası 70 kişilik kadrosuyla bu çalışmanın icrasında tarihi bir rol üstleniyorlar.

Ve Elazığ'dan, “Devlet Klasik Türk Müziği Korosu” ile “Devlet Konservatuarı” Korist ve Solistleriyle birlikte göz ve gönül doldurucu tarihi bir program ortaya çıkarıyorlar...

31 Mayıs 2013 Tarihi, Nurettin Ardiçoğlu Kültür Merkezi...

Salona şöyle bir bakıyorum,
'Nitelikli bir Topluluk...'

TRT Müzikten Canlı Yayın...

“Harput Senfonisi” yüzbinlerin iz düşümünde! İlk olarak sahneye, Devlet Sanatçımız Hasan Öztürk geliyorlar...

“yüksek minarede kandiller yanar” eserini icra ediyorlar!

Ve onu takip eden 'eserler...'

Her birinde, 'yorum zenginliği' dikkatleri çekiyor!

Ve Mehmet Şerif, 'Divan ve Halayla' Bütün ustalığını ve hünerini ortaya koyacaktı... Geceyi tarihi, 'Çayda Çıramızla' Onu çok sesli olarak yorumlayarak noktalayacaktık...

Bu günü, bu tarihi bizler 'milat' olarak değerlendiriyoruz...

İlk defa, 'yerel' olarak Harput Musikisi, 'çok sesli' olarak yorumlandı!

Av. Fikret Memişoğlu'nun, 50 yıl önce kurduğu hayalleri, 'gerçek oluyordu...'

Bu çalışmalar elbette, 'devam edecektir...'
Bunu, 'yeni eserlerin icrası' takip edecektir!

Yazımıza Kültürle Başladık...

Biz yazımıza, 'kültürle' başladık!

Bizim kültürümüzün harcında, 'edep' var!

Edebin olmadığı yerde, 'biz yoğunuz...'

İnancımız, 'sabır' diyor!

İnancımız, 'tahammül' diyor!

İnancımız, 'birbirinizi seviniz' diyor!

Bizler ne yapıyoruz, 'hırs denizinde' dolaşıyoruz...

Öfke almış başımızı gidiyoruz!

Nereye efendim, söyler misiniz?

Taksim'i, "Tahire" benzetenler!

"Türk Baharından" dem vuranlar!

Kitleler psikolojisinde, 'akıl yoktur...' deriz!

Kitleler psikolojisinde, 'şuur kayması...' vardır!

Siyaset diyoruz!

Birbirlerine karşı olan,

'Haset...' defterlerini kapatsınlar!

Birbirlerine, 'sabır' ve 'sükûneti' tavsiye etsinler!

İnancımız ne diyor, "öfke ve haset ateştedir..."

Aman ha! Öfke bizleri yenmesin...

Bizler, öfkemizi yenelim!

Bizlere, 'öfkenin yakıcı ve yıkıcı' çılgınlığı değil,

Bizlere, 'sabrın sessiz çığılığı' lazım!

DİLAVER CEBECİ'Yİ ANMA PROGRAMI YAPILDI

Elazığ'dan birçok şair ve yazar arkadaşlarımız, Gümüşhane ve Kelkit'teler...

31 Mayıs- 02 Haziran

Tarihleri arasında,

Gümüşhane'de dopdolu 'edebiyat' sohbetleri oldu!

Şiir Akşamı/ Şiir Dinletisi;

- **31 Mayıs** Akşamı, Gümüşhane'de...
- **01 Haziran** Tarihinde ise, Kelkit'te...
- **31 Mayıs** Günü Gümüşhane'nin,

6 Lisesinde; Şair-Öğrenci Buluşması...

Şiir ve Edebiyat Sohbetleri oldu...

Gümüşhane Valiliği - Belediye Başkanlığı, Herfene Dergisi, ve MANAS Yayıncılığının İşbirliği ile gerçekleştirilen, "Dilaver Cebeci Ödüllü Şiir Yarışması" bir edebi şenliğe dönüştü...

Türkiye'nin birçok yöresinden şairlerin katıldığı programa Elazığ'dan;

Günerkan Aydoğmuş,

Mehmet Şükrü Baş,

Gazi Özcan,

Mahir Gürbüz,

Cengiz Ergül,

Hadi Önal,

Tuncer Sönmez,

Ozan Taşdemir,

Ahmet Tefik Ozan,

Hasan Özçam,

Recep Yılmaz,

Muammer Aksoy,

M. Faik Güngör,

ve Şener Bulut iştirak ettiler...

BİR SES, BİR NEFES HARPUT VE HARPUT SENFONİSİ

Sorsalar bana, “Harput nedir”, diye. “Harput, bir sestir bir nefestir”, derim. Gerçek de öyle değil mi? Biz, asırlardır o sesle kanatlanmadık mı? O sesle aşmadık mı yüceleri? O sesi terennüm eden nefesler taşımadı mı bizi yıldızlara...

Hadi Önal

Sorsalar bana, “Harput nedir”, diye. “Harput, bir sestir bir nefestir”, derim. Gerçek de öyle değil mi? Biz, asırlardır o sesle kanatlanmadık mı? O sesle aşmadık mı yüceleri? O sesi terennüm eden nefesler taşımadı mı bizi yıldızlara... Sevgiyi, sevdayı onunla tanımadık mı? Ayrılığı, acıyı, özlemi, hasreti onunla tatmadık mı? Yaşama sevincini o fısıldamadı mı yüreklerimize? Nefesler değişse de her zaman o ses; zarafetin, inceliğin, özgünlüğün ve milliliğin doruklarında hep bizi söyleyip, bizi anlatmadı mı kâinata? Onun içtenliği ile hemhal olanlar o sesle nefeslenenler; sinelerinde tutuşmuş yanmış ocaklarla birlikte dur demediler mi zamana?

Harput, müzik dünyamızın değerli üstadı Mehmet Özbek Hoca'nın da veciz olarak ifade ettikleri gibi “Musikimizin Kâbe'sidir” ve Harput, işte bu Kabe'den gökyüzüne yükselen bir sestir. Fuzuli, Baki, Nefi, Nabi, Nedim, Sadi gibi şairlerin bestelenmiş şiirlerinin okunduğu, yorumlandığı; Korukoğlu

Şevki, Hafız Osman Öge, Hafız Mustafa Süer gibi nefeslerle yaşayan Harput musikisi için sestem, nefesten başka ne söylenebilir ki...

İşte; yürek yangılarımızı gök kubbeye salan, oradan da sonsuzluğa uzatan bu ses, 31 Mayıs 2013 tarihinde yeni bir yüz ve yeni bir yorumla bütün dünyaya "merhaba", dedi. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Elazığ Valiliği, Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı tarafından organize edilen "Harput Senfonisi" ile o ses, bir defa gökyüzünde yankılanarak yıldızlara ulaştı.

Nurettin Ardiçoğlu Kültür ve Sanat Merkezi, 31 Mayıs 2013'te bir büyük kültür faaliyeti ile kültür ve sanat dünyasına kapılarını açmanın mutluluğunu yaşadı. Elazığ Valisi Muammer Erol, Belediye Başkanı Süleyman Selmanoğlu, Emniyet Müdürü Ayhan Buran, Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü Sanat koordinatörü Şinasi Pala, Elazığ Eski Milletvekili Tahir Öztürk, Kültür ve Turizm Müdürü Tahsin Öztürk, Dr. Mehmet Özbek'in hazır buldukları geceye Ankara-Elazıglılar Kültür Vakfı'ndan da yoğun katılım vardı. Başta Vakıf Başkanı Mehmet Çağlar olmak üzere yönetim kurulu üyeleri; Mustafa Turan, Salih Özbek,

Güçmen Memişoğlu ile birlikte vakfın onur konuğu Bedri Sever de katılmışlardı bu muhteşem konsere. Sunuculuğunu Gülnur Turgut'un yaptığı konserin açılış konuşmasını yapan Elazığ Kültür Vakfı Başkanı Mehmet Çağlar, "Harput Senfonisi" için üç yıldan bu yana aralıksız çalıştıklarını söyledi. "Birçok ilklerin yaşandığı bu gecede 1968 yılında kaybettiğimiz fikir ve sanat dünyamızı çalışmalarını ve eserleri ile süsleyen Fikret Memişoğlu'nun Harput Ahengi adlı eserinde ifade ettiği bir hayalin bugün burada gerçekleştiğine şahit oluyoruz", diyen Çağlar, konuşmasını; "musikimizi ilk defa alışılmışın ötesinde çok sesli senfonik olarak dinleyeceksiniz. Sizlerle birlikte binlerce Elazıglı ve milyonlarca müziksever de televizyonları başında sanat ve kültür zenginliğimiz içerisinde önemli bir yeri olan musikimizi çok sesli olarak dinleyecekler. Bu bizim için onurdur, gururdur, mutluluktur", diyerek sürdürdü.

6-9 Ekim 2011 tarihinde bir ilk olan ve Başkent Ankara'da gerçekleştirilen "Elazığ Tanıtım Günleri",

24 Mayıs 2012 tarihinde yine Ankara'da gerçekleştirilen "Çaydaçıra Işığında Elazığ, Şanlıurfa, Kerkük, Bakü Müzik Buluşması" ile Elazığ'a ilkleri yaşatan ve Elazığ'ı Türkiye gündemine taşıyan Elazığ Kültür Vakfı, Vakıf Başkanı Mehmet Çağlar, konuşmasını; "Elazığ'ımızı bir başka konsepte Fırat'ın ötesine taşımak ve dünyaya açmak suretiyle yeni bir tanıtım fırsatı daha yakalamış olacağız. Bizlere böylesi bir imkânı verenlere, bu çalışmalarda emeği geçenlere, katkı verenlere, şu anda aramızda bulunan değerli müzik adamlarına kalbi teşekkürlerimi borç biliyorum. Adana Çukurova Devlet Senfoni Orkestrasına, Elazığ Devlet Türk Müziği Korosuna, Fırat Üniversitesi Konservatuvarına, özellikle eserleri düzenleyen ve yönetecek olan değerli şefimiz Bujor Hoinic'e ayrı ayrı teşekkür ediyorum. ", diyerek tamamladı.

Her şey hayalle başlar. Harput Senfonisi de 1966 yılında dillendirilen bir hayalin hakikate dönüşmesiydi ve bu hakikat,1960'lı yıllarda İngiltere'de yapılan ve halkoyunları yarışması ile Elazığ'ımızı dünya gündemine taşıyan ve ülkemize dünya derecesi kazandıran Çaydaçıra oyunumuzun sözsüz ezgileri ile başladı. Doğrusunu isterseniz Bujor Hoinic Harput Müziğinden mükemmel bir derleme ve düzenleme yapmıştı. Kültür ve Turizm Bakanlığı Ankara Devlet Türk Halk Müziği Korosu sanatçısı Hasan Öztürk, sahne alan ilk sanatçı oldu. Öztürk,"Yüksek Minarede Kandiller Yanar" adlı eserle, gönül kandillerimizi tutuşturdu. Ankara Devlet Opera ve Balesi Koro Sanatçısı Zeynep Halvaşi'den "Hüseyinik'ten Çıktım Yola" türküsü ile hareketlendik ve Tenor Barış Yanç'ın tiz sesi ile "İsfihan"a kanat açtık. Elazığ Devlet Klasik Türk Müziği Korosu sanatçıları ile Fırat Üniversitesi Konservatuvarı öğrencilerinin oluşturduğu koronun seslendirdiği "Ahcik" türküsü ile zaman tüneline aşarak Harput'un geçmişine uzandık. Gözlerimiz Harput'un

hayalleri ile bezeli, kulaklarımız onun nameleri ile süslenmişken sırayı Elazığ Devlet Klasik Türk Müziği Korosu sanatçılarından Emrah Çoşkun aldı. Emrah'ın seslendirdiği "Oy Akşamlar Akşamlarla" birlikte yanaklarımızdan süzülen hüznün gözyaşlarını görmesinler diye başımızı çevirdik. Elazığ'ımızın yetiştirdiği Mehmet Şerif Çaça'nın klarneti, bizi daldığımız hüznün ortamından çekti, kopardı. Çaça'nın klarneti ile birlikte Adana Çukurova Devlet Senfoni Orkestrasının seslendirdiği sözsüz "Divan" ve "Halayla" yeniden kanat açtık gökyüzüne. Mircan Özel'in billur sesi gönüllerimize "Kar mı Yağmış Şu Harput'un Başına" türküsü ile seslenirken birden kendimizi Kayabaşı'da bulduk. Koro'nun dillendirdiği "Mendilim İşle Yolla" türküsü ile orada, Kayabaşı'nda, yârimizin işlediği mendili koklamanın mutluluğuna erdik. Ahmet Yüce'nin seslendirdiği "Necibem" türküsü ile gönlümüzün sultanına selamlarımızı gönderdik. Burak Koçer'in bağlaması, Adem Güler'in meynin eşliğinde Zeynep Halvaşi'nin okuduğu "Pencereden bir Taş Geldi" dizeleri

**Her şey hayalle başlar.
Harput Senfonisi de 1966
yılında dillendirilen bir hayalin
hakikate dönüşmesiydi**

ile yeniden araladık hüznün perdesini. Ardından Barış Yanç'ın Koro ile birlikte söylediği "Yemen Türküsü" Harput'umuzu bütün bir Anadolu ile kucaklaştırdı. O kucaklaşmanın verdiği hasret gözyaşları yanaklarımızdan süzülürken üstat Şeref Tan'ın dizeleri geldi hatırmıza; "Bu oyun hiç bitmesin, bu ateş hiç sönmessin./ Birlik ruhu tutuşsun bizim "ÇAYDAÇIRA" dan." Tam da bu dileğimizi mırıldanmaya hazırlanırken Şef Bujor Hoinic yönetimindeki Harput Senfonisi, tüm sanatçıların katılımı ile çaydaçiramızı söylemeye başladılar. Ve çaydaçiramızla yeniden tuttuk yeri göğü...

Ardından alkışlar... Alkışlar; Adana Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası içindi. Alkışlar; Elazığ Devlet Türk Müziği Korusu içindi. Alkışlar; Fırat Üniversitesi Konservatuarı içindi. Ve alkışlar bu geceyi gözlerimize ve gönüllerimize nakşetmek için gayret sarf eden Elazığ Kültür Vakfı ile Elazığ Valiliği içindi. Şüphesiz alkışların en büyüğü de bu geceye renk katan bütün sanatçılar, özellikle Harput Senfonisini düzenleyen Şef Bujor Hoinic içindi.

Harput Senfonisi, bir hayaldi 1966 yılında.

Ama yüreğini bu yola serenler işte o hayali gerçekleştirmişlerdi. Ne diyordu Elazığ'ımızın müzik duayenlerinden Naci Sönmez; "Harput Musikimizin uluslar arası düzeyde tanıtılması ve yayılması için çok güzel bir faaliyet. Teknik olarak icra edilen eserler, çok seslilik formatına mükemmel oturtulmuş. Müziğimizin dünyaya açılması açısından yürekten alkışlanacak bir çalışma..." Bir başka müzisyenimiz Neyzen ve Bestekâr Doğan Sever de " Harput Musikisi bir zamanlar Türkiye Radyolarında Türk Halk Müziği sazları ile icra edilmediği gerekçesi ile yayına alınmamıştı. Bugün onun klasik sazlarla ve çok sesli olarak icrasını görmek ne büyük mutluluk", diyerek duygularını dile getiriyordu.

Dedikiyenediyoruz "Harput bir sestir, bir nefestir." O sesi, çok sesli müzik formatı ile dinlemek de bir başka güzelliği elbette. Gönüllerimize bu 'huşu'yu yaşatanlara Elazığ olarak, Elazıglılar olarak minnet ve şükran borçluyuz. Allah, güzelliklerimize güzellik katanlardan razı olsun

KONSER HABERLERİ

Günlüğü Elazığ

Harput Senfoni İle Buluştu

Harput Müziğinin senfoniye uyarlandığı Harput senfonisi sanatseverlerle buluştu. Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı öncülüğünde organize edilen konser katılımcılar tarafından ayakta alkışlandı. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Elazığ Valiliği ve Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı tarafından organize edilen Harput Senfonisi sanatseverlerle buluştu. Adana Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası'nın sahne aldığı konserde 14 eser seslendirildi. Elazığ Devlet Korosunun ye aldığı konser, ayakta alkışlandı. Nurettin Ardıçoğlu Kültür ve Sanat Merkezi'nde düzenlenen konsere Vali Muammer EROL, Belediye Başkanı Süleyman SELMANOĞLU, Emniyet üdürü Ayhan BURAN, İl Kültür ve Turizm Müdürü; Tahsin Öztürk, sivil toplum örgütü temsilcileri ve çok sayıda vatandaş katıldı. Konser öncesi bir değerlendirme yapan Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet ÇAĞLAR, gecede yaşanan ilkleri sıraladı. Konuşmaların ardından Orkestra Şefi Bujor Hoinic yönetiminde sahne alan 70 sanatçı Harput Müziğini farklı bir boyutla icra etti. Orkestra tarafından toplu olarak seslendirilen parçaların yanı sıra solo eserlere de yer verildi. Konser TRT Müzik kanalından canlı olarak yayınlandı

Senfoni Orkestrası İle Harput Müziği

30 Mayıs 2013 Perşembe

Nurettin Ardıçoğlu Kültür ve Sanat Merkezi, Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı tarafından düzenlenen 'Harput Senfonisi' için kapılarını aralayacak. Elazığ'da bir ilk olacak etkinlik, yarın seyirciyle buluşacak.

Elazığ'da bir ilke imza atan Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı, 'Harput Senfonisi' isimli musiki gecesi düzenleyecek. 31 Mayıs 2013 tarihinde "Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası" tarafından icra edilecek konser 14 eserden oluşuyor.

Harput Musikisi, bu organizasyon ile alışılmışın ötesinde çok sesli senfonik olarak icra edilecek. Elazığ Devlet Korosu'nun da yer alacağı konserde 70 kişiden oluşan senfonik bir orkestra oluşturuldu. Konser, Nurettin Ardıçoğlu Kültür ve Sanat Merkezi'nde verilecek. Nurettin Ardıçoğlu Kültür ve Sanat Merkezi'nin açılışı nedeniyle tasarlanan ve hayata geçirilen "Harput Senfonisi" 31 Mayıs 2013 tarihinde ilk konserini verecek.

Bu çalışmanın Harput musikisi için bir milat olduğu düşüncesinde olan Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet ÇAĞLAR, böylelikle musikinin evrensel bir boyut kazanacağını kaydetti. 'Sanat ve kültür zenginliğimizin içinde önemli bir yeri olan musikimizi böylece dünya müzik sahnesine taşıma olanağı bulacağız.' Diyen ÇAĞLAR, bu sanat ve kültür hazinesini, ileriki kuşaklara taşımak ve kalıcılığını sağlamak amacıyla olduklarını belirtti.

TRT Müzik Web Sitesi

Harput Senfonisi

29 Mayıs 2013

31 Mayıs 2013 tarihinde canlı yayında TRT Müzik'te Elazığ – Harput musikisinin çok sesli senfonik olarak notaya alınmasını sağlayan Ankara Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı; şimdi 31 Mayıs 2013 tarihinde "Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası" tarafından 14 eserden oluşan "Harput Senfonisi" nin icra edilmesi için gerekli organizasyonu tamamlamıştır.

Kültür sarayının bu ilk konserini yine Elazığ' a ilk kez gelecek olan bir Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası gerçekleştirecektir.

1995 yılında temeli atılmış olan ve Mayıs 2013 tarihinde tamamlanan "Elazığ Kültür Sarayı" açılışa hazır hale gelmiştir.

31 Mayıs 2013 tarihinde canlı yayında 20:00'de TRT Müzik'te yayınlanacaktır.

Valilik Web Sitesi

Harput Senfonisi Konseri Gerçekleşti

03 Haziran 2013

Harput Senfonisi Konseri Gerçekleşti
Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası'nın Elazığ Devlet Korosu sanatçılarıyla birlikte Elazığ Türküleri'ni senfoni olarak seslendirdiği konser gerçekleşti .

Nurettin Ardıçoğlu Kültür Merkezi'nde gerçekleşen konsere Vali Muammer Erol, Belediye Başkanı Süleyman Selmanoğlu, İl Kültür ve Turizm Müdürü Tahsin Öztürk, sivil toplum örgütü temsilcileri ve çok sayıda izleyici katıldı.

Kültür ve Turizm Bakanlığı, Elazığ Valiliği ve Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı tarafından organize edilen Harput Senfonisi TRT Müzik kanalından canlı olarak yayınlandı.

Konser öncesi kısa bir açış konuşması yapan Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Çağlar "Elazığ Kültür Sarayının açılışı için yaklaşık 3 yıldır üzerinde çalıştığımız önemli ve özel bir çalışmayı tamamlayarak bir ilki, Elazığ – Harput Musikisi için bir dönüm noktasını, Rahmetli Fikret Memişoğlu'nun 1966 yılında basılmış olan "Harput Ahengi" kitabında ifade ettiği "Bir gün, gerçek anlamda kendi âlemimize dönersek, musikimizin de özel ve orijinal değeri bilinmiş olacaktır. O zaman usta bestecilerimiz, Batı'dan yalnız teknik ve metod almakla yetinecek, ruhu, heyecanı ve düzeni bizim olan eserler sunacaklardır." hayalini gerçekleştirmenin mutluluğunu yaşıyoruz" dedi.

Konuşmaların ardından Harput Musikisini senfoniye uyarlayan şef Bujor Hoinic yönetimindeki 70 kişilik sanatçı topluluğu Harput Musikisinden seçilmiş eserleri icra etti.

ELAZIĞ' DA AVCILIK KÜLTÜRÜ

Cahit Koç

Yöremizde av mevsiminde yörede sayıca en çok olan hayvanlardan Keklik ve Tavşan avı akla gelirdi. Elli altmış yıl öncesine kadar av için çok uzak yerlere gitmeye hiç gerek yoktu. Köylerimizin kırsal alanları bu av hayvanları ile doluydu.

Avlanmak ve heyecanlı bir av gününün sonundaki uzun kış gecelerinde selamlıklarda yapılan av sohbetleri; yıllar öncesindeki toplumumuzda yaşamın en önemli parçasıydı. Ergenlik çağına girmiş erkek çocuktan, en yaşlısına kadar, özellikle köylerde yaşamlarını sürdüren atalarımızdan sağlıklı her erkeğin ömrünün büyük bir bölümü avda geçirdi. Bu av merakı, halkımızın genlerine o kadar çok işlemiştir ki; çok yaşlanıp avda dere tepe yürüyemeyecek durumda olan dedelerimiz bile, at üstünde duramayacak yaşa gelinceye kadar at sırtında ava gitmeye devam ederlerdi. Elazığ şehir merkezinde yaşamlarını sürdürenler; devletin yasal düzenlemelerinden sonra, yakın geçmişte "Avcılık Derneği" kurmak suretiyle örgütlenerek avcılık geleneğini sürdürmektedirler. Ben bile, akrabalarımın elli yıl önce kurmuş oldukları "Avcılık Ve Atıcılık Derneği" nin üyelerinden biriyim. Fakat son yıllarda Ankara'da yerleşik olmam nedeniyle, ne yazık ki çok istekli olmama rağmen, derneğe karşı olan yükümlülüklerini eksiksiz olarak yerine getiren pek sadık bir üye sayılmam.

Şimdi size; yaşadıklarım, aile büyüklerimden dinlediklerim ve değerli ağabeyim sayın Ziya Alp Çarsancaklı'nın bana gönderdiği "Avcılık Ve Atıcılık Hatıralarım" başlığı altında yazmış olduğu notlarına dayanarak, atalarımızın avcılık sporuna karşı olan ilgileri ve özellikle "Keklik Avı" konusunda bilgiler vermek istiyorum:

Atalarımız zamanında av mevsimi dışında kesinlikle ava gidilmez ve hayvanlar avlanmazdı. Bu kural kesindi ve herkes bu kurala uymak zorundaydı. Eti yenmeyen Ayı, Kurt, Tilki, Sansar, Domuz, Su Samuru (Su İti), Porsuk, Kartal, Akbaba, Doğan, Şahin, Çaylak ve Leylek gibi hayvanlar zorunlu bir neden olmadıkça kesinlikle avlanmazdı. Toy, Yaban Ördeği, Çulluk, Çil, Sülün, Üveyik, Bildircin, Sığırcık, Geyik, Keklik ve Tavşan gibi eti yenen hayvanların sayıca az olanları da avlanmazdı. Hele Leylek ve Güvercin ile tüm gebe hayvanların avlanması günah sayılır ve bu hayvanlar kesinlikle avlanmazdı.

Yöremizde av denilince, av mevsiminde yörede sayıca en çok olan hayvanlardan Keklik ve Tavşan avı akla gelirdi. Elli altmış yıl öncesine kadar av için çok uzak yerlere gitmeye hiç gerek yoktu. Köylerimizin kırsal alanları bu av hayvanları ile doluydu. Hatta zaman zaman özellikle gebelik süresi bir ay olan ve bir yılda sekiz batında seksen yavru doğurabilen tavşanlar o kadar fazla çoğalırlardı ki, bağ ve bahçelere, kavak ve söğüt ağaçları ile ekinlere büyük zararlar verirlerdi.

Atalarımız tarafından o yıllarda yapılan avcılık; gerek avlanma şekli, gerekse avlanma gereçleri ve avlanmada gelenek haline gelmiş katı kurallar nedeniyle, av hayvanlarının neslinin tükenmesini önleyecek biçimde yapıldığı gibi, güçsüz hayvanların avlanmasına yönelik olduğu için, güçlü hayvanların soylarını

Elazığ ve çevresindeki illerin köyleri, keklüklerin sonbahar ve ilkbahar dönemlerindeki göç yollarının üzerinde idi. Kekliklerin bu göç etme zamanlarına “Sökün Zamanı” denir.

devam ettirmelerine olanak sağlayan ve doğal dengeyi koruyan özellikte idi. Çünkü tavşan ve keklük avı, her avcının kolayca sahip olamadığı tek atımlık yivsiz av tüfeği veya av köpekleri ile yapılırdı. O zamanlar şimdiki gibi herkesin kolayca satın alabildiği, peş peşe çok atımlı ölüm saçan otomatik av tüfekleri zaten icad edilmemişti. Eskiden yalnızca geleneklere bağlı katı kurallarla atalarımız tarafından korunan doğal dengenin, günümüzde yasal düzenlemelere rağmen yeterince korunduğu ne yazık ki söylenemez. Bence bu durumun iki önemli nedeni vardır. Birincisi “Eğitim”, ikincisi ise etkin ve yeterli “Denetim” dir. Bu iki koşulun gerekleri yeterince yerine getirilmediği takdirde, gelişen teknoloji sayesinde toplumumuz sanırım ileriye gideceğine geriye gidiyor. Şimdi gelelim insan zekasının inceliklerinin ortaya konulduğu keklük avına:

Elazığ ve çevresindeki illerin köyleri, keklüklerin sonbahar ve ilkbahar dönemlerindeki göç yollarının üzerinde idi. Kekliklerin bu göç etme zamanlarına “Sökün Zamanı” denir. Bu mevsimlerde eskiden kırsal alanlarımızda sürüler (Zurba) halinde bol miktarda keklük olurdu. Ayrıca tüm dağlarımızın kayalıklarında yaşamlarını sürdüren çok sayıda yerli keklük vardı. Yerli keklükler, sonbaharda göç ettikleri sıcak ülkelerden ilkbaharda Mart - Nisan aylarında geri geldikleri zaman, önceden yaşadıkları köylerin dağlarındaki eski yuvalarına dönerler ve eşlerini seçerek buralara yerleşip Kasım ayına kadar kalırlar. Atalarımız, köylerindeki yerli keklüklerin yaşam alanlarının yerlerini tek tek bilirlerdi. Bu bakımdan keklük avına da tavşan avı kadar önem verilirdi.

Keklik çok güzel öten kuşlardır. Bu nedenle ötüşlerine ve cinsiyetlerine göre isimlendirilirler. Erkek keklüklere “ÇERİ”, dişi keklüklere “MARI” ve yaşlı olanlara “EKE” denir. İyi bir keklük; güzel

ötüşlü olmakla birlikte, yiğit yani cesur da olmalıdır. En beğenilen ötüş; “Ka Ka Kubo, Ka Ka Kubo” şeklinde çift sesli ötüştür. Böyle öten keklükler, en değerli olan keklükler olup, bunlara “DÜ-DENK” denir. Bunlardan sonra makbul

olan keklükler; “Kakkubo, Kakkubo” şeklinde tok bir sesle ötenlerdir. Eğer “Kakkubuğö, Kakkubuğö” şeklinde ötüyor ise, buna ; “Gum Ögidi” (Kum Öğütüyor) denir. Ötüşleri arasında “Gij, Gij” diye sesler çıkaranlara “Gijili” ya da “Zincik Atı” denir. Karşısında öten başka keklükleri korkutup susturmak için “Dağ, Dağ, Dağ” diye sesler çıkaran keklüğe de “Darılı” (Darılıyor) denir.

Keklikler; keklüklerin canlı olarak yakalanması esasına dayanan “Çatı Avı” ve “Kambalak Avı” denilen veya yivsiz av tüfeği ile yapılan ve “Mari Avı”, “Sökün – Kol – Çeper Avı”, “Yem Avı”, “Göze Avı”, “Çit Avı” ve “Uçar Avı” denilen çok çeşitli yöntemlerle avlanırdı. Şimdi bunları sırasıyla anlatalım:

Çatı Avı : Bu av, sonbaharda göç etmiş keklüklerin, yaz aylarındaki doğal yaşam alanlarına geri dönüşlerinin başlangıcı olan Mart ayında başlar ve bir ay devam ederdi. Çatı avında kesinlikle tüfek kullanılmaz, avlanacak keklükleri canlı yakalamak için Çeri denilen erkek keklükler kullanılırdı. Çatı avında tüfek kullanmak kurallara aykırıydı ve çok ayıplanırdı. Çünkü canlı olarak yakalanan Meri keklükler tekrar doğaya geri salınır, Çeri keklükler kesilirdi. Her bir gözüne birer Çeri konulan iki gözlü keklük kafeslerine “Çatı” denirdi. Çatı avı; “Sabah Seheri”, “Kuşluk Vakti” ve “Akşam Seheri” denilen üç vakitte yapılırdı. Bir avlakta, her üç vakitteki avlanma yerleri belli idi ve yıllar boyu hiç değişmezdi. Kuşluk

avlağı, sabah avlağın-
dan dağın doruğuna doğ-
ru biraz daha yukarıda ve
akşam avlağı da kuşluk
avlağından daha yukarı-
da idi.

Sabah karanlığında
av alanına giden avcılar,
çatılarını yüksek tepeler-
deki "Köz" denilen uygun
yerlere konuşlandırıp
gizledikten sonra kafes-
lerin önünü tuzaklardı.
Şafak sökerken kafes-
lerin "Gerdane" denilen
bölümünün üzerindeki
örtüyü açtıklarında kafes-
lerdeki keklükler ötmeye
başlayınca, kendileri de
biraz uzakta "Meteris" de-

nilen ve taşlarla çep çevre örülüp ağaç dalları ile
gizlenmiş korunaklarda gizlenip sessizce oturup
beklerlerdi. Kafeslerde öten Çerilerin seslerini du-
yan dağdaki keklükler, kendi yaşam alanlarına gi-
ren yabancı keklükleri kovmak için, öterek kafeslere
kadar gelirler ve tuzaklara yakalanırlardı. Avcı, canlı
olarak tuzağa yakalanan yaban keklüklerinin dişile-
rini doğaya geri salar, erkeklerini keser, bazı erkek
veya dişilerden beğendiklerini evcilleştirmek için
alıklar. Çatı avından amaç yalnızca avlanmak
değil, kafesteki evcil keklükler ile yaban keklüklerinin
karşılıklı ötüşlerini dinlemek ve bir birleri ile atışma-
larını izleyip zevk almaktır. Tuzağa yakalanan kav-
gacı yaban keklükleri üçe ayrılır:

Bunlardan birincisi; eşlerinin kavgaya karışma-
sına izin vermeyen erkek keklüklerdir. Bunlar; er-
keği ile birlikte kavgaya katılmak isteyen dişilerinin
kavgaya katılmasını önlemek için, eşini döverek
tepenin aşağısındaki dereye kadar kovaladıktan
sonra geri dönüp tek başına savaşa katılan cesur
çerilerdir. Bunlara "Türkler" denirdi. İkincisi; kendi-
leri önde, eşleri arkalarında olarak eşleri ile birlik-
te kavgaya katılan çerilerdir. Bunlara da "Kürtler"
denirdi. Üçüncüsü; dişileri önde, kendileri dişileri-
nin arkasında savaşa katılan çerilerdir. Bunlara ise
"Kiptiler" denirdi.

**Çatı avından amaç yalnızca
avlanmak değil, kafesteki evcil
keklükler ile yaban keklüklerinin
karşılıklı ötüşlerini dinlemek
ve bir birleri ile atışmalarını
izleyip zevk almaktır.**

**Kambalak (Gamba-
lağh) Avı :** Sonbaharda
kuzey ülkelerinden gü-
neye göç sırasında kek-
lik sürülerinin bir kısmı;
uzun ve zorlu uçuşları
nedeniyle yorulup daha
sık mola vermeleri veya
havaların iyi gitmesine
aldanmaları yüzünden
sıcak bölgelere varmak-
ta geç kalarak aniden
başlayan kar yağışına,
tipiye ve soğuk havaya
yakalanırlar. Böylece
daha da yorulup uç-
makta zorlanır ve karla
kaplı doğada yiyecek
bulamadıkları için güç-
lerini kaybedip uça-

mazlar ve kara saplanıp kalırlar. İşte o zaman
köylüler araziye dağılarak, bu zavallı keklüklerin
hemen hemen tamamını elleriyle canlı olarak
yakalarlar. Toplumda saygı gören ve belli bir
yaşa gelmiş kamil kişiler Gambalağh Avına çık-
mazlardı. Çünkü Bu kişilerin Gambalağh top-
lamaya çıkmaları, söz konusu bile olamazdı.
Dedelerimiz; hizmetkarları ile marabalarının ve
çocukların karın içinden topladıkları bu keklükle-
rin biraz daha güçlü olanlarını seçtirerek ilk ba-
hara kadar beslenip doğaya geri bırakılmalarını
ve bir kısmının da evcilleştirilmelerini sağlamak
için bunları satın alır, çok güçsüz olanlarını ise
köylülerin kesip yemelerine izin verirlerdi.

Mari Avı : Mayıs ayında (Kuşburnu, Aluç ve Ho-
los Otu'nun çiçek açma döneminde) dişi keklükler
kuluçkaya yatarlar. Dişisi kuluçkaya yatmış erkek
keklüğe bu mevsimde "MARGIROS" denir. İşte
Mari Avı, işlevlerini tamamlamış bu Margirosların
avlanması için yapılır. Tekli kafese konulmuş bir
tane Mari keklük, tüfek saçmalarından korunması
için, avlakta her yönden görülecek ve sesi duyul-
acak bir şekilde, gizlenmeden açıkta oldukça yük-
sek bir yere (Mesela çatılan üç adet sırığın veya bir
ağacın üzerine) yerleştirilir. Bu mevsimde sertleş-
miş toprağa batmayacağı için kafesin önüne tuzak

dökülmez. Avcı, tüfek menzilineki meterise gizlenir. Kafeste öten Mari keklüğün sesini duyan ve dişileri kuluçkaya yatmış olan bu Margırosar; dişi keklüğü sahiplenmek için, öterek yarış halinde kafesin önüne kadar gelirler. İşte o zaman, avcının tüfeğinden çıkan saçmalar yüzünden, eşlerine ihanetlerinin cezasını hayatlarıyla ödeyerek çekerler.

Boşuna “Erkek milleti değil mi ?” dememişler. Elbetteki bu söz, bu tür erkekler için söylenmiş hanım sözü. Fakat bir de madalyonun arka yüzü var. Bu konu doğada da böyle ise, ne demeli? Kardeşim, benim aklım karıştı, cevabını siz bulun. Yalnız size bir ipucu vereyim: Doğada da hayatları boyunca eşlerine sadık çok sayıda hayvan olduğuna göre, buna gen bozukluğu diyebilir miyiz ?

Sökün – Kol – Çeper Avı : Avcılar, ilkbahar ve sonbaharda sökün zamanında; keklüklerin göç yollarının üzerinde önceden belirledikleri geçit yerlerine, dereden tepeye kadar yukarıya doğru bir iki karış yüksekliğinde ağaç dallarından oluşan bir çeper (Çit) çekerlerdi. Bu çeperin diğer tarafına geçemeyen keklükler, bir çıkış yolu bulmak için, peş peşe düzgün sıralar halinde çitin paralelinde tepeye doğru yürürlerdi. Sabah şafak vaktinde ve akşam gün batımından önceki vakitte tepede çeperin bitimindeki meteriste gizlenen avcı, tüfek menziline giren keklüklere ateş ederdi.

Yem ve Göze Avları : Avcının; keklüklerin yaşam alanlarına yem döküp yeme gelmelerini veya su içmek için su kaynaklarına gelmelerini şafak vaktinden önce meteriste gizlenerek bekleyip, gelen keklüklerle tüfekle ateş etmesi şeklinde yapılan avdır. Dedelerimiz bu şekillerde avlanmaz, avlananları ayıplar ve bu avcılara engel olmaya çalışırlardı.

Çit Avı : Tek bir avcı tarafından yapılan ve beçeri gerektiren bir avlanma yöntemidir. 1,2 x 1,7 metre boyutlarında açık kahve rengi bir bezin üzerine 8- 10 santimetre eninde koyu kahve rengi bezden 8-10 santimetre aralıklarla enine ve boyuna şeritler dikilir. Yani iki metrekare büyüklüğündeki bez, 8-10 santimetrekare büyüklüğünde iki renkli karelere bölünür. Bu bez, çapraz çatılmış iki adet sırğa iki kenarından geçirilir. Bezin üst ve orta kısımlarında iki küçük delik açılır. Bu deliklerden biri avlanacak keklükleri gözetlemek için, diğeri de tüfekle ateş etmek için mazgal deliği olarak kullanılır. Avcı, bu bezin arkasına gizlenerek avlaktaki keklüklere yaklaşır. Bu esnada tüfeği de omzuna asılıdır. Avcı birer eliyle tuttuğu sırklar yardımıyla bezi dört yöne doğru yavaş yavaş hareket ettirerek keklüklere doğru yaklaşır. Keklikler bezin arkasındaki avcıyı göremezler ve bu aleti doğadaki bir hayvan sanıp korkarak bir araya toplanırlar. Tüfek menzili kadar keklüklere yaklaşan avcı durup mazgal deliğinden ateş eder.

Uçar Avı : Sabah gün ağarmadan gece karanlığında avlaktaki yerlerini alan avcı veya “Cerge” tutmuş (Belli aralıklarla bir hat üzerinde yan yana dizilmiş) avcı gurupları; ortalık aydınlanmaya başlayınca, ellerinde av tüfekleri ve önlerinde av köpekleri olarak yürüyüşe geçerlerdi. Avcıların önünde giden av köpeklerinin bulup ürkütterek uçurdukları keklüklere avcılar sırayla ateş ederlerdi. Aynı anda bir keklüğe birden fazla avcı ateş etmezdi. İlk ateş eden vuramaz ise, ikinci avcı ateş edebilirdi. O da vuramaz ise, zaten üçüncü avcıya fırsat düşmez, keklük uçup tüfek menziline çıkıp giderdi. Eğer birden fazla keklük aynı anda uçarsa, her avcı ayrı bir keklüğe aynı anda ateş edebilirdi. Keklik vurulunca eğitilmiş av köpeği gider avı alıp sahibine getirirdi. Tüm uçan kuşların avlanması için geçerli olan bu av şekli ve kuralları; yetenek, bilgi ve deneyim gerektirir.

Bu yazımda söz ettiğim kurallara uyan avcılara Rast Gele...

HAZAR ŞİİR AKŞAMLARI

“Türk dünyasının edebi kurultayı olan Hazar Şiir Akşamları, Türkiye’imizde olduğu kadar Türk- İslam gönül coğrafyasında da tanınan ve sevilen önemli kültür faaliyetlerinden biridir. Aynı dilin, aynı dinin, aynı tarihin yoğurarak şekillendirdiği Türk- İslam coğrafyasına mensup ülkeler arasında kültür ve gönül köprüleri kuran, Türk dilini sevdiren, Türk şiirini, Türk edebiyat ve sanat anlayışını bütün dünyaya tanıtmak gibi bir misyonu yüklenen bu faaliyet, her yıl Türk’ün fikir ve gönül coğrafyasında hizmetleri ile bayraklaşan birisinin adına veya anısına yapılmaktadır.”

Hadi ÖNAL

BAHAR DALI

*Birden çıktın karşıma, bembeyaz bahar dalı,
Çok gecikmez süslenir, bezenir çıplak çalı
Hava artık güneşli, bulut bazen parçalı,
Mevsimler hep güzeldi, sen her zaman özeldin..*

*Gördük ya! nihayet, incili, saf yüzünü,
Sorma artık bir daha, kışın kara gününü.
Yeniden yüreklendim terkederek hüznünü,
Bırakıp bizi gittin, onca ay neredeydin?.*

*Sıçrayarak bir yeni, kurumuş ince dala
İşleyerek özenle, çiçekleri sırala
Yine birden kaybolup, bizi baktırma fala
Gözümüz yolda kaldı, tam zamanında geldin,..*

*Canlansın bütün Acun, yeşillere sen buyur
Bulsun artık insanlık yeni baharla huzur
Gelişinle kırılıp, yıkılsın artık muzur
Ümit saçtın her yere, yöremize hoşgeldin..*

Yaşar A.Güner 2013

İŞTE HAYAT BU

Sarı Lira Gibi Ömrümüz
Yaşamak değil beni bu telaş öldürecek
Dediği gibi şairin;
O telaşla bırakın Paris yolunda
Ilık rüzgarlara taratmayı saçlarımızı
Sevdiğimizle doyasıya bir sohbet bile edemedik biz...
Gözümüz saatte söyleştik hep,
Koşuşur gibi seviştik, yarışır gibi çalıştık.
Hep yetişilecek bir yer vardı
Aranacak adamlar, yapacak işler...
Bir sonraki günün telaşı bir öncekinin tersine bulaştı,
Başkalarının hayatı bizimkini aştı.
Kör karanlıkta çalar saat sesi yerine;
Kuşluk vakti kızarmış ekmek kokusu
Veya yavuklu busesiyle uyanma düşlerini
Ha babam erteledik.
20 li yaşlardayken 30 lara kurduk saatin alarmını,
30 larımızda 40 lara, belki sonra 50 lere...
Lakin öyle yanlış kurgulanmış ki hayat,
Kuşlukta uyanma fırsatı sunduğunda size,
Artık uyku girmez oluyor gözlerinize...
Doyasıya söyleşmek,
Telaşsız sevişmek için bol zamana kavuştuğunuzda,
Söyleşecek sevişecek kimsecikler kalmıyor yanınızda...
Özenle yarına sakladığınız bir sarı lira gibi ömrünüz,
Vakti gelip sandıktan çıkardığınızda,
Bir de bakıyorsunuz ki
Tedavülden kalkmış...

Özdemir ASAF

Yayına sunan; Salih ÖZBULUT

BİR ÜYE - BİR HOBİ

AHMET ÇAKAN

Elazığ vakfı kurucu üyelerinden Sayın Ahmet ÇAKAN 1951 Elazığ doğumlu olup ilk ve orta öğrenimini Elazığ 'da gerçekleştirmiş ve 1964 yılından itibaren ailesiyle birlikte ANKARA 'ya yerleşmiştir. Lise ve üniversite öğrenimini ANKARA 'da tamamladıktan sonra iş hayatına 1972 yılında Mimar Müteahhit olarak atılan Sayın Ahmet ÇAKAN daha sonra bir taahhüt şirketi olan TİMTAŞ A.Ş.'yi kurmuştur. ANKARA da yaşayan ELAZIĞ' lı iş adamlarımızdan Sayın Ahmet ÇAKAN halen faaliyetlerine ANKARA da devam etmektedir.

Tesbih sanatı çeşitli inanışlarda önemli bir obje olarak her devirde yerini almıştır. İlkel kabilelerde ipe dizilip boyunlarına veya bileklerine takılan diş, taş, boncuk, kemik vs. gibi maddelerden esinlendiği söylense de bu günkü tesbih şekline gelmesi Hindularla başlamıştır.

Bir tesbih koleksiyoneri olan Ahmet ÇAKAN' ın bu sanata olan merakı ise Dünyadaki en büyük tesbih koleksiyonuna sahip olan Neziroğlu şirketler grubu başkanı Sayın Serdar Neziroğlu' nun teşvikleriyle başlamıştır.

Tesbih sanatı çeşitli inanışlarda önemli bir obje olarak her devirde yerini almıştır. İkel kabilelerde ipe dizilip boyunlarına veya bileklerine takılan diş, taş, boncuk, kemik vs. gibi maddelerden esinlendiği söylenecece bu günkü tesbih şekline gelmesi Hindularla başlamıştır. Daha sonra doğuya, ortadoğuya ve Avrupa ya yayılıp çeşitli inanışlar da yerini almıştır. Osmanlı Saraylarında da önemli bir yere sahip olan bu sanat dalı, çok değerli tesbih ustalarının yetişmesine olanak sağlamıştır.

Bu sanat eserleri o devirlerden yakın zamanımıza kadar bir elle döndürülüp diğer elle

şekil verilmeye çalışılan KEMANE adlı ilkel bir aletle yapılmıştır.

Tesbih sanatı genellikle babadan oğula, ustadan çırağa geçen bir nev-i "el verme" sanatıdır. Uzun bir yolu olan bu sanat dalında maalesef çok fazla usta el yetişmemektedir.

Yakın dönemde bu sanatın yeniden canlanmasına en büyük katkı veren kişi ise hemşehirimiz merhum Yusuf ÖZGEN dir. Yusuf usta Osmanlı dönemindeki tesbih sanatı inceliklerinin Cumhuriyet dönemine taşınmasına vesile olmuştur. Bunlardaki kalmayıp halen günümüzdeki bir kısım değerli ustanında ustası olmuştur. Bunlardan biride halen bu sanatı icra eden oğlu İbrahim Özgen dir.

Günümüzde bilinen klasik tesbih sanatında önemli ustaların bazılarının isimleri (burada kategori sıralanması söz konusu değildir.) şunlardır. Sivaslı METİN KARAKUŞ, Erzurumlu EMİN BİLGİN, Erzurumlu BÜNYAMİN KORUCU, Ankara da CEM BÜLBÜL, Bursalı ABDULLAH ÖNER, Ankara da BAHİRİ BÜLBÜL, Elazığlı ASKER MUSTAFA ve Elazığlı SÜLEYMAN USTA

Ayrıca günümüz tesbihlerinde TEZYİN sanatıda önemli bir yer tutmaktadır. Tezyin sanatı çeşitli kıymetli taşlarla (altın- zümrüt- yakut- safir gibi) yapılan oymalı, kakmalı, işlemeli bir sanattır. Bunu başlatan tesbihe mücevher görünümünü getiren isim ise İstanbullu ZEKAI ŞENYURT ustadır. Zekai ustanın eserlerini incelemek bile bir keyiftir. Bu gün bu dalda isim yapan HÜSEYİN ÇELİK ve GÜRCAN ÖNCÜ de unutulmayacak ustalarımızdandır.

Ülkemizde ve Dünyadaki tüm tesbih koleksiyonerlerine bu sanat dalına verdikleri destekten dolayı teşekkür ederim.

Cem Bülbül
Sıkma Kehribar

Ahmet Çakan

koleksiyonundan...

A.Metin Karakuş
Sıkma Kehribar

Bünyamin Korucu
Sıkma Kehribar

A.Metin Karakuş
Sıkma Kehribar

Cem Bülbül
Ateş-i Kehribar

Abdullah Öner
Tunus Mercanı

Cem Bülbül
*Deniz Kaplumbağası
Kabuğu*

Ahmet Çakan

koleksiyonundan...

Gürcan Öncü
Deniz Kaplumbağası
Kabuğu - Firuze - Altın

Osmanlı Sıkma

Süleyman (Elazığ'lı)
Sıkma

Yusuf Özgen
Kuka

Zekai Şenyurt
Fildişi - Zümrüt - Altın

Zekai Şenyurt
Arizona Fırzesi

Zekai ŞENYURT
Fildişi

Elazığ

Adıyla Ebediyen Yaşasın

Sevim (Anagür) Koyunoğlu

Cumhuriyetin ilanından 14 yıl sonra, 1937 yılında Elazığ'a gelen ulu önder Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK de ovanın, verimli ekin tarlalarından, sıralı bağlarından, yemyeşil meyve bahçelerinden etkilenmiş. Kenti, “Çok verimli yer, feyz ve bereket diyarı” anlamına gelen “Elazığ” adı ile taçlandırmış.

1834 yılına kadar Elazığ ilinin bugün bulunduğu yerde bir kent yerleşimi mevcut değilmiş. Mezra denilen kırsal mekanlarda beylere ait birkaç çiftlik konağı varmış. Eski sadrazam Reşit Mehmet Paşa, isyan ve ayaklanmaları bastırmak üzere Diyarbakir Valisi olarak doğuya atanmış. Paşa, Fırat'ın çizdiği yay içinde göz alabildiğine uzanan ovanın, verimli ekin tarlalarından, coşkun akan derelerinden, sıralı bağlarından ve meyve bahçelerinden etkilenmiş. Mezra'daki çiftlik konaklarından birine yerleşmiş. Fakat kendisi ovada, askeri ve idari erkan Harput'ta olunca bazı sorunlar çıkmış. Bunun için paşa, askeri ve idari erkani da ovaya aldirmiş. Çiftlik konağı hem paşanın ikametgahı hem de hükümet konağı olmuş. Ova, aynı zamanda Anadolu Ordu-yi Hümayûnu'nun da karargahıymış. Zamanla ovada hastane ve kışla inşa edilmiş, yapılmalar başlamış.

Mezra'daki yerleşim şehirleşme yolunda ağır ağır ilerlemiş. Nice valipaşalar gelmiş, nice vali paşalar göçmüş. Hepsi de o küçük çiftlik konağından gelip, geçmiş. Harput Sancağı bir süre Diyarbakir Müşirliği'ne bağlanmış ama müşir Diyarbakir'e değil de Mezra'ya yerleşmiş. 1845'te Harput Sancağı Diyarbakir Eyaleti'nden ayrılarak Mutasarrıflık, 1846 yılında ise Diyarbakir Eyaletinin merkezi olmuş. Harput Eyalet olunca çevredeki pek çok kaza Harput Eyaleti'ne bağlanmış. Tabii bu arada Vali paşaların biri gelmiş, biri gitmiş. 1865 yılında, Hacı İzzet Paşa gelmiş. Hacı İzzet Paşa'nın

bazı icraatları olmuş. Bu meyanda kentin adı değiştirilerek Harput ve Mezra adları tarihten silinmiş. Kente eski adı verilmediği gibi, yörenin tarihinden, coğrafyasından, kültüründen, doğasından yada doğal değerlerinden esinlenen bir isim de verilmemiş.

Sultan Abdülaziz Han'ın tahta geçişinin beşinci yıl dönümü önemli sayılmış. Padişahın onurlandırılması düşünülmüş. Cihan padişahının adına hürmeten kentin adı, Mamuratü'l-Aziz yapılmış. Bu adlandırmadan, kent için nasıl bir yarar beklenmiş, kime ne yararı olmuş? Bilinmez! Aslında Sultan Abdülaziz Han, ülkesine yararlı hizmetlerde bulunmuş değerli bir padişahmış; ama kendisinden önceki padişahlar gibi onun da Elazığ'a herhangi bir yatırımı olmamış. Onun döneminde de yapılacak icraatlar için, “salma” salınıp halktan gözünün yaşına bakılmadan para toplanmış. Yani Elazığ halkı üç kitada hüküm süren devletine asker vermiş, vergi vermiş, şehit vermiş ama,devletinden yatırım adına pek bir şey görmemiş.

Kaldı ki o dönemde Osmanlı, Tuna'lar, Nil'ler ve Fırat'lar ülkesi, üç kıtaya yayılmış bir İmparatorluk. Sınırlarının bir ucu Adriyatik'te bir ucu Fars Körfezi kıyılarında. Sultan Abdülaziz Han,dönemin dünya imparatorlarından biri, koskoca bir cihan padişahı, adı Doğu'daki bir yerleşime verilse ne olur? Verilmese ne olur? Ama insanoğlu işte! “Padişahımızın böyle bir iradesi ya da fermanı olmasa da biz Padişahımızın onuruna, onur katalım” denilmiş!

Gelin görün ki Mamuratü'l-Aziz adının kullanımında sorunlar çıkmış ve de isim halk tarafından benimsenmemiş, halkın içine sinmemiş. Tabii ona da bir çözüm bulunmuş. Şehrin adı kısaltılarak yine Sultan Abdülaziz Han'ın adına izafeten EL-Aziz yapılmış. "El" Arapça, "takısı". Türkçede karşılığı bulunmuyor. El takısının görevi ve anlamı İngilizcedeki "The" takısıyla aynı. Vakıa sonraki yıllarda aradaki, "-i" işareti kaldırılarak şehrin adı, Elaziz yapılmışsa da o tarihlerde Elaziz il sınırları bugünkünden farklıymış. Zira 1879 yılında Malatya ve Dersim Sancakları Elaziz Vilayetine bağlanmış. Bu ahvalde ilerleyen yıllarda Elaziz il sınırlarında tekrar değişiklikler olmakla birlikte adı, 1937 yılına kadar Elaziz olarak kalmış.

Cumhuriyetin ilanından 14 yıl sonra, 1937 yılında Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu, ulu önder Atatürk Elazığ'a gelmiş. Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK de tıpkı Mehmet Reşit Paşa gibi ovanın, verimli ekin tarlalarından, sıralı bağlarından, yemyeşil meyve bahçelerinden etkilenmiş. Kenti, "Çok verimli yer, feyz ve bereket diyarı" anlamına gelen "Elazığ" adı ile taçlandırmış.

O tarihten sonra Elazığ, yapılan yatırımlarla kök salmaya başlamış. Adıyla, tarihiyle, kültürüyle ve bulunduğu coğrafyasıyla, Elazığ'da doğup büyüyen nesillerin şehri minneti ve onur vesilesi olmuş, sahiplenilmiş, benimsenmiş, özümsemiş. Adı, nesillerin aklına ve yüreğine altın harflerle kazınmış. O nesiller ki kültürüyle yoğrulmuş, coğrafyasından etkilenmiş, tarihiyle ve adıyla gurur duymuş. Değerlerine sahip çıkmış. Elazığ, yaşamlarına renk ve zenginlik katmış. Adı, nesillerin kalbinde taht kurmuş, şarkılarda, türkülerde nağme olmuş, kimlikleri, sınırları, kıtaları aşmış. Tarihiyle, kültürüyle, insanıyla, ülke çapında pek çok ili imrendirecek bir imge yaratmış. Farklılıkları kalıcı

olmuş, yaşatılmış. Halk Elazığ'ını, Elazığ halkını kucaklamış, yücelmiş, yüceltmiş...

Ne var ki bir süredir Elazığ'ın internet gazetelerinde, Elazığ'ın isminin değiştirilmesi, eskiye dönülmesi ile ilgili yazılar yayınlanıyor. Akıl almaz gerekçeler ileri sürülüyor, "Elazığ'ın ismi El-Aziz Olsun Teklifi Yapılacak" diye başlıklar atılıyor. Koskoca bir kentin adının, sanki bir "çıkılmaz sokak" adıylaymiş gibi değiştirilmesinden söz ediliyor.

Keşke Elazığ'la ilgilenenler, Elazığ'ın adını yerine, ilgilerini, bilgilerini, akıllarını ve güçlerini, Elazığ'ı içinde bulunduğu sorunlardan kurtaracak, istihdam yaratacak, Elazığ'ı emin adımlarla ileriye taşıyacak, ülke ve kent ekonomisine katkıda bulunacak yatırımlar ve hizmetler için kullansalar!

İnternet gazetelerinde okuduğum yazılardan sonra ülkemizin 81 ilinin adlarıyla ilişkili bir inceleme yaptım. Geçmişten-günümüze, hiçbir ilimizin adı, Osmanlı padişahlarının adına izafeten verilmemiş ve değiştirilmemiş. Bütün kentlerimiz, tarihleri, kültürleri ya da doğal değerleriyle ilişkili tarihin derinliklerinden gelen

"El" Arapça, "ال" takısı. Türkçede karşılığı bulunmuyor. El takısının görevi ve anlamı İngilizcedeki "The" takısıyla aynı.

hepsi de kimliklerine yaraşan, kulağa hoş gelen adlar taşıyorlar.

Elazığ'ın da kentiyle bütünleşen, kimliğiyle uyumlu, yetişen nesillerin aklına ve yüreğine kazınmış güzel, anlamlı, sınımsız bir adı olduğunu düşünüyorum.

Zamanlar ve durumlar farklı olsa da kentler adlarıyla yaşar, adlarıyla yaşatılır, adlarıyla sonsuza dek iz bırakırlar...

Gerçek amaçlarını açıkça telaffuz etmeseler de hayat bulmuş, yeşermiş, boy vermiş, kök salmış, hayata gülümseyen devağacı taşlamaya çalışıyorlar. Umarım Elazığ sevdalıları, "ELAZIĞ"larına sahip çıkarlar! Elazığ adıyla ilelebet yaşar...

FIRAT HAVZASI KÜLTÜR VE TURİZM KORUMA ve GELİŞİM BÖLGESİ PLANLAMA RAPORU “Değerlendirme ve Öneriler”

İsmet ÜLKER

Jeomorfoloğ – Jeolog
Turizm Fiziksel Planlama Uzmanı
Turizm Bakanlığı Planlama ve Yatırımlar Genel Müdür Yardımcısı (E.)

Keban Baraj Gölü ve çevresini, Kemaliye, Ağın, Keban, Pertek, Tarihi Harput, Kovancılar ve Palu yerleşimleri ile Hazar Gölü ve yakın çevresi, Sivrice ve Gezin dahil kapsayan “1/25.000 ölçekli çevre düzeni ve nazım imar planı” Kültür ve Turizm Bakanlığı yatırım programında yer alan, finansmanı aynı bakanlıkça karşılanan, Elazığ Valiliği’nce yürütülen öncü örnek nitelikli, koruma ve kullanma amaçlı bir planlama çalışmasıdır. Yukarıda kapsam ve amaçları belirtilen, yöresel öneme sahip bu planlama çalışmasına ilişkin değerlendirme ve öneriler aşağıda özetlenmiştir.

Fiziksel, kültürel ve turizm amaçlı değerlendirme ve öneriler içeren bu rapor, bölgesel nitelikli planlama çalışmalarına katkıda bulunmak, ayrıca Elazığ Valiliği’nce yürütülecek olan öncelikli ve önemli yatırımları belirlemek amacını taşımaktadır.

Bilindiği üzere planlama konusu olan kaynak veya veriler fiziksel, sosyal, kültürel ve ekonomik olarak ele alınarak, sektörel bazlarda değerlendirme konusu yapılır. Günümüzde bir diğer konu ise Turizm olarak öne çıkmakta ve önem kazanmaktadır. Planlama konusu olan bu kaynak veya verilerden fiziksel olan veriler hariç, diğer veriler değişken olma özelliği taşırlar. Bu nedenle çevre düzeni ve nazım imar planlama çalışmaları yapılırken özellikle değişken olmayan fiziksel olan kaynak ve verilerin tanımlanmasından sonra eşik değerler “ölçütler” kullanılarak, kaynak kullanma alanları ve kaynak kullanma yöntemleri belirlenir.

KEBAN BARAJ GÖLÜ VE YAKIN ÇEVRESİNE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Büyükşehir olma yönünde gelişen, önemli ve saygın bir üniversite şehri olan, yöresel kültür ve turizm merkezi konumunda bulunan Elazığ’ın il sınırlarını çizen ve kuşatan, ayrıca Malatya ve diğer çevre illerin etki alanı içerisinde bulunan Keban Baraj Gölü ve yakın çevresine ilişkin değerlendirme ve öneriler aşağıda belirtilmiştir.

1) Keban Baraj gölü ve yakın çevresi, korunarak çok yönlü kullanılması, öncelikle su ürünleri ve turizm amaçlı olarak değerlendirmesi gereken, yapay olmasına rağmen, doğal bir turizm kaynağı niteliği taşımaktadır. Bu nedenle uzmanlık gerektiren su ürünlerine ilişkin uygulama ve değerlendirilme yöntemlerinin, bu konularda bilgi birikim ve deneyim sahibi uzmanlarca belirlenerek planlama raporunda karar altına alınması gerekmektedir.

2) Keban Baraj gölü ve çevresinin, gerek Elazığ ve çevre illerde yaşayanlar, gerek Fırat Üniversitesi’nde okuyan onbinlerce öğrenci için özellikle tatil dinlence ve sportif amaçlı olarak değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

a) Bu bağlamda uygun konumdaki kamu arazileri, yeme-içme, konaklama ve dinlence amaçlı günübirlik ve konaklama alanı olarak belirlenmelidir.

b) Yine uygun konumdaki kamu arazileri sportif amaçlı gençlik kampları ve dinlenme tesisleri olarak plan kararlarıyla kayıt altına alınmalıdır. Pertek off-shore yarışları, yelken, kürek, yüzme, göl

maratonu ve triatlon gibi spor etkinliklerine öncelik verilmelidir. Bu amaçla belirlenmiş olan uygun konumda, yeterli büyüklükteki bir alan Fırat Üniversitesi'ne tahsis olunmalı ve bu konu plan kararı olarak kayıt altına alınmalıdır.

c) Ulaşım durumu veya yeni bağlantı olanakları nazara alınarak kamu arazileri üzerinde halka açık kamu kampları veya halk plajları, özel mülkiyetteki uygun araziler üzerinde ise yöre insanı için en fazla 2 katlı, ayrıntı nizamda II. Konut yapılarına izin verilmelidir.

3) Keban Baraj Gölü yakın çevresi ve göl havzasında kalan alanlarda etkin bir ağaçlandırma yapılması ön görülerek, yarım kalan erozyon önleme ve ağaçlandırma çalışmalarının tamamlanması, ayrıca erozyonu önleme dışında, tarımsal amaçlı ürün verecek dikimler yapılması (bağ, cevizlik, bademlik kurulması gibi) plan notu veya kararı olarak kayıt altına alınmalıdır.

4) Keban Baraj gölü ve çevresi için önerilen ve tarımsal kalkınmada öncelikli ürün olarak öne çıkan bu çalışmaların, ilin diğer kesimlerinde, uygun toprak olanakları ve eğimlere sahip alanlar için de düşünülmesi ve geliştirilmesi öngörülmelidir. Öncelikle Kemaliye, Ağın ve Pertek'de dut bahçelerinin korunmasının yanı sıra cevizlik, bademlik ve nar bahçeleri kurulmasına öncelik verilmelidir. Baskil ve yakın çevresinde ise kayısı çiftliklerinin kurulması ve bağcılık tarımına öncelik ve önem verilmelidir. Benzer uygulamalar Uluova ve Kuzova bölgeleri içinde planlama kararı olarak öngörülmelidir.

Elazığ'ın kentsel gelişiminde sağlık ve eğitim gibi hizmet sektörleri önem taşıırken, ilin kalkınmasında ise yukarıda değinilen ve tarımsal kalkınmada öncelik taşıyan ürünlerin yetiştirilmesi öne çıkmaktadır.

HAZAR GÖLÜ VE ÇEVRESİNE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Hazar gölü korunarak kullanılabilindiği sürece Elazığ ve çevresi için tükenmez bir doğal servet olarak kalacaktır. Korunamadığı takdirde tükeneceği yaşanarak görülmüştür. Bu genel tespit ve değerlendirilmeye bağlı olarak önemli ve öncelikli görülen konular aşağıda belirtilmiştir.

1) Hazar Gölü'nden enerji üretimi (!) amacıyla fazla su çekilmesinin önlenmesi ve gölün su seviyesinin 1243 kodunda tutulması yasal bir sorumluluktur. Yerel yöneticiler için yasal olan bu görevin yerine getirilmesinde asla kararsızlığa düşülmemelidir. Bu bağlamda mevcut tüp santralin sadece yaz mevsimi belirli bir zaman dilimi içinde sulama amaçlı kullanılması ve enerji üretimi yapması karar altına alınmalı, 1957 yılında yapılmış ve işletmeye alınmış olan bu santral modelinin "Teknopark" olarak değerlendirilmesi öngörülmelidir.

2) Sivrice ve Gezin kıyı kesimlerini kapsayan alanların 1/1000 ölçekli yenilenmiş imar uygulama planları tamamlanarak, bu kıyı kesimlerinde gelişmiş güzel olmayan yapılanmalara izin verilmelidir.

3) Hazar gölü ve çevresi öncelikli olarak tatil dinlence ve turizm amaçlı, ayrıca ve bu bağlamda sportif amaçlı olarak kullanılmalı, surat teknesi yarışları (Off Shore) kürek ve triatlon gibi doğa sporlarına öncelik verilmelidir. Hazar gölü ve çevresinde sportif amaçlı olta balıkçılığı ayrıca teşvik edilmeli ve desteklenmelidir.

4) Hazar Gölü'nün çevresinde yer alan uygun toprak olanakları ve eğimlere sahip alanlar, özellikle gölün kuzeyinde yer alan güneye bakışlı yamaçlar üzerinde, Keban Baraj gölü çevresinde önerildiği gibi, tarımsal kalkınmada öncelikli ürünlere olanak sağlayan bademlik, cevizlik, bağcılık gibi dikimlere yer verilirken gölün doğu kesiminde yer alan Gezin ve çevresinde, Palu ve Kovancılar da, bu ürünlerle birlikte elma, paşaarmudu, kiraz ve çilek gibi tarımsal öneme sahip ürünler teşvik edilmelidir.

5) Tarımsal amaçlı bu ürünlerin ve çalışmaların dışında, göl çevresinde yer alan diğer alanlar için öngörülen erozyon önleme çalışmaları ve ağaçlandırma projelerinin bir an önce tamamlanması mümkün kılınmalı ve bu önerilerin plan kararı olarak yazılması sağlanmalıdır.

KÜLTÜR VE TURİZM AMAÇLI DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu kapsamdaki kaynak değerler ve verilerin başlıcalarını tarihi ve dinsel yapılar ile tarihi ve doğal çevre değerleri, sivil mimarlık yapıları, ayrıca yöresel folklor değerleri (Halkoyunları ve yöresel musiki) oluşturmaktadır. Tarihi yapılar ve çevrelerin korunarak kullanılması, sivil mimarlık yapıları eski konak ve evlerin ise aslına uygun olarak onarımı, günübirlik yeme içme tesisleri, butik otel veya pansiyon olarak değerlendirilmesi yerleşik ve alışlagelmiş bir uygulamalardır.

Bu bağlamda yakın zamana kadar varlıklarını koruyan, bugünkü öğretmen evinin bahçesinin karşı tarafında konumlanmış bulunan ve Malatya yolunun genişletilmesi sırasında yıkılan, “Beşkardeşler” olarak ünlene ve unutulmaz olan sivil mimarlık yapıları ve konakların, günümüzde yeniden yapılarak yaşatılması için (belediye sınırları içinde uygun bir yerde) valilik, belediye ve özel sektör ortak girişimiyle tekrar hayata geçirilmesi mümkün kılınmalıdır.

1995 yılında temeli atılmış, 2008 yılına kadar “subasman” seviyesinde metruk ve atıl bir durumda bırakılmış olan “Elazığ Kültür Sarayı”, bu satırların yazarının öncülüğü, Ankara Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı'nın girişimleri sonucunda, bakanlık ve valilikçe sahipli kılınarak 2012 yılı sonunda tamamlanmış bulunmaktadır. Bununla da yetinilmeyerek yine bu satırların yazarının önerisiyle Elazığ Kültür Sarayı'nın Elazığ-Harpur Ezgileri'ni konu alan çok sesli bir düzenleme ve senfonik orkestra eşliğinde bir eserle açılışı karar altına alınmış bulunmaktadır.

2013 Mayıs ayı içerisinde açılış yapılacak olan Elazığ Kültür Sarayı'nın, özellikle Elazığ-Harpur yöresine özgü kültürel ve sanatsal değerlerin korunması ve yaşatılmasına yönelik olarak değerlendirilmesi öngörülerek aşağıda belirtilen etkinliklerin yapılmasında yarar görülmüştür.

1) Her yıl yapılmakta olan Hazar Şiir Akşamları'nın açılışı, Elazığ Kültür Sarayı'nda yapıldıktan sonra uluslararası nitelik kazanmış olan bu kültürel ve sanatsal olayın Hazar gölü kıyısında devam ettirilmesi sağlanmalıdır.

2) Yine her yıl ilköğretim okulları, liseler ve ilçeler arası halk oyunları yarışmaları düzenlenmeli, bu çalışmalara paralel olarak Elazığ Devlet Korusu'nun gözetiminde ödüllü Elazığ-Harpur Musikisi etkinlikleri ve yarışmalar yapılması öngörülmelidir. Bu çalışmalarla Elazığ-Harpur şehir kültürünün korunması ve yaşatılması güvence altına alınmış olacaktır.

ALTYAPI YATIRIMLARINA İLİŞKİN DEĞERLENDİRME ve ÖNERİLER

Keban Baraj gölü, Hazar Gölü ve çevresi, Elazığ merkez ve Harpur'a yönelik, altyapı değerlendirme ve önerileri aşağıda belirtilmiştir. Bu değerlendirmeler yapılırken, önceden başlatılmış yatırımlar ile planlama kapsamında öngörülen yatırımların, plan kararları ile kayıt altına alınması amaçlanmıştır.

Sivrice-Hazar baba, Elazığ-Harpur telekabin bağlantıları:

Dörtlü, altılı veya sekizli olarak yapılabilen ve telekabin olarak bilinen havadan ulaşım araçları, genellikle karayolu ile ulaşılamayan veya çok güçlükle ulaşılabilen dağlık yöreler veya kayak merkezleri için öngörülen (ithal malı, pahalı, işletmesi ve bakımı zor, güvenlik gerektiren) tesislerdir. Ülkemizde “Teleferik” olarak adlandırılan bu göstermelik tesisler, yapımı zorunlu bulunmadıkça yatırım programlarına alınmamalıdır. Bu nedenle Elazığ-Harpur arasında teleferik (!) yapılması tam bir göstermelik ve israf konusu olurken, Sivrice-Hazarbaba Kayakevi bağlantısının telekabin olarak yapılması ise

öncelik ve önem taşımaktadır. Bu yatırımla hem kayak merkezine ulaşım sağlanmış olacak hem de Hazar gölü ve çevresi için yaz ve kış önemli bir turizm cazibesi yaratılmış olacaktır.

Harput-Pertek arası Karayolu bağlantısı:

Harput Buzluk Bağları ve Buzluk Mağarası üzerinden geçmesi önerilen yaklaşık 15 km uzunluğundaki bu kırsal yolun, doğal ve kültürel çevreye uyumlu, nitelikli bir karayolu olarak düşünülmesi gerekmektedir. Bu karayolunun gerçekleşmesi halinde, Elazığ-Harput/Pertek/Salkaya/Mürüdü/Elazığ turistik yol bağlantısı da (Ring) sağlanmış olacaktır.

Pertek Asma Köprüsünün Yapımı:

Pertek feribot bağlantısının halen yapılmakta olduğu güzergah üzerinde, her mevsim ulaşım güvenliğini sağlamak ve yöreye çok önemli bir turizm cazibesi kazandırmak amacıyla, "asma köprü" yapılmasının zamanı gelmiştir.

T.C.K. tasarı yatırım programında yer alan ve avan projesi belirlenmiş olan PERTEK ASMA KÖPRÜSÜ, 1100 metre ana uzunluk ve 110 metre su derinliğine sahip, yaklaşık maliyeti 225 milyon dolar olan turizm ve ulaşım öncelikli bir yatırım projesidir. Pertek asma Köprüsünün yapılması durumunda, Elazığ-Harput-Pertek-Ovacık üzerinden Munzur vadisine ulaşım da sağlanmış olacaktır.

Keban Baraj Gölü Gezi Tekneleri:

Keban Baraj Gölü'nün, yaz mevsimi benzersiz olan güzelliklerini özellikle değerlendirmek amacıyla Elazığ (Yurtbaşı) – Pertek ile keza Keban-Ağın-Kemaliye arasında turizm amaçlı tekne gezileri düzenlemek ve bu yörede yaz turizmini canlı kılmak gereği vardır. Bu amaçla uygun büyüklük, nitelik ve güvenliğe sahip 2 adet gezi teknesi Elazığ il özel idaresi veya özel sektör aracılığıyla en kısa zamanda devreye sokulmalıdır.

Hazar Gölünün Korunması ve Turizm Amaçlı Kullanılması:

Hazar gölü öncelikle tatil, dinlenme ve turizm amaçlı olarak kullanılmalıdır. Bu nedenlerle gölden gereksiz yere ve yasal olmayan bir şekilde fazla su çekilmesi önlenmelidir. Bu bağlamda gölün su seviyesi 1243 kodunda tutulmak durumundadır. Gölün öncelikle turizm amaçlı kullanımı plan kararıyla karar altına alınmalıdır.

Bu kararın korunabilmesi ve gölden turizm amaçlı yararlanılabilmesi için Sivrice ve Gezin yerleşmeleri dahil göl çevresinde yer alan atıksu ve kanalizasyon şebekesi ile bu şebekenin bağlanacağı arıtma tesisi bir an önce tamamlanmalıdır.

Keban Baraj Gölünün Korunarak Kullanılması:

Çok yönlü kullanımı olan Keban Baraj Gölü'nün kirletilmeden korunarak kullanılması ise ayrıca önem taşımaktadır. Büyükşehir adayı olan Elazığ'ın yakın gelecekte içme ve kullanma suyunun temin edileceği Keban Baraj Gölü'nün, kirletilmeden kullanılması önem taşımaktadır. Bu nedenle Keban Baraj Gölü'ne boşaltılan atık suların arıtma yapılarak göle verilmesi ve bu konunun plan kararları ile güvence altına alınması gerekmektedir.

Elazığ belediyesi ve belediye yönetimine danışmanlık yapan kişilerce, Elazığ-Harput arasında, ithal malı gereksiz ve göstermelik teleferik yatırımı (!) yapılması yerine, gölün kirletilmesini önleyici arıtma tesislerinin yapımına öncelik verilmelidir.

ÇAYDAÇIRA

2001 yılında Gençlik Caddesi İlk Sokak No:8 de kurulan ÇAYDA ÇIRA Elazığ yöresine ait ev yemeklerini 12 yıldır Ankaralıların beğenisine sunuyor...

Mustafa ERDEM tarafından 2001 yılında Gençlik Caddesi İlk Sokak No:8 de kurulan ÇAYDA ÇIRA Elazığ yöresine ait ev yemeklerini 12 yıldır Ankaralıların beğenisine sunuyor...

90 lı yıllarda Elazığda pide, lahmacun ve kebab çeşitlerinin sunulduğu bir lokanta işlettiğini belirten Mustafa ERDEM şehir dışı gezilerimde hep Urfa, Antep, Diyarbakır, Erzurum gibi şehirlere has lokanta ve restaurantları gördükçe Elazığın içli köftesini, dolangerini de gurbetçi hemşehrilerimize ve Ankaralılara ulaştırmamız lazım diye düşünürdüm diyor...

Şimdiler Ankara daki Elazıglı hemşehrilerimizin yanı sıra Ankaralılarında damak tadına hitap ediyor..

ÇAYDA ÇIRA Öğle servislerinde daha çok o çevredeki memurların uğrak yeri oluyor.. Öğle yemeğinde yediği içli köfteyi aile bireylerindeki tadması gerektiğini düşünenler siparişini veriyor ve akşam geçerken alıyor kendisi için özel hazırlanan içli köftesinin, su böreğini yada dolangerini....

Çayda Çıra Ev Yemekleri olarak en önemli ilkelerimiz;kalite ve hijyendir.Yıllardır sizlere en güzel ve en kaliteli hizmeti vermeye çalışıyoruz. Ankarada hem ev yemeklerini bulabileceğiniz hemde elazığ yöresine ait damak zevklerini tadabileceğiniz yegane mekan olarak sizlere hizmet etmekten kıvanç duymaktayız.

İşte ÇAYDA ÇIRA'nın Elazığ yöresine has menüsü;

İçli Köfte (Haşlama)

Su Böreği

Mantı

Güveç

Kavurma

Taze Fasulye (Toprak Güveçte)

Kuru Fasulye (Toprak Güveçte)

Harput Sulu Köfte

Etli Yaprak Sarması

Dolanger (Sarı Burma Tatlı)

Ankara'da aynı dalda faaliyetlerini sürdüren Elazıglı hemşehrilerimizin iş yerlerini diğer sayılarımızda yayınlayacağız.

Le Vésinet,

Hasip Memişoğlu

Elazığ Ortaokulunda Müzik Öğretmeni Ahmet Yekta hakkında; o tarihlerde en tanınmış "Halkevi Kütüphanesinde, veya Vilayet arşiverinde bilgi var mı?" diye sormuştum; kimse görmedi, duymadı ki ses seda çıkmadı.

1937-38 ders yılında, Elazığ Ortaokulu birinci sınıfında öğrenciydim. Eski yıllarda geçmiş hayatımdan hiçbirini unutmam; gözümün önünde açık seçik hatıralarımın beni çok duygulandıran merhum Hocam hakkında görüp yaşadıklarımı; izinizle özetliyeceğim.

Kurtuluş Savaşlarında iki kardeşini kaybetmiş, kendisi de bir şarapnel parçası isabet eden sol gözünden yoksun kalmıştır.

Istanbul'da "Musika-i Humayun Mektebinden mezun" Ahmet Yekta kendi hayatını kısaca özetledikten sonra derslerine başladı...

Karatahtaya, notalarla tertip edilmiş bir parça yazar, talebelerin de bunları aynen kopya etmelerini isterdi; verdiği süre ise 10, yahut 15 dakika...

Yahya Kemal Beyatlı'nın "Bin atlı Akınlarda" başlıklı şiirini notaya alan Ahmet Yekta'dır. Ne türkü, ne yanıt falan değil; uygun adımlarla yürüyen askeri birliklerin talimnamesi gibidir.

O tarilerde Elazığ'da en yüksek tahsil derecesi Ortaokul idi; liseye devam için Diyarbakır'a giderlerdi... Birinci Dünya Savaşında, Alman Askerî Birliklerinin yerleşmesi için, Mamurat'ül Aziz şehrinin kuzey-doğusunda 5 hektar büyüklüğünde; içinde kaynak su mevcut arazi vardı; biri büyük, diğeri küçük iki binaya da Ortaokul yerleşmişti.;biz de orada okuduk.

Mevzu harici diye telakki emeyin, lütfen. Madem ki 1937/1938 ders yılından bahsederken, Şükrü Çeçen'den bahsetmeden geçemeyeceğim. Meslek hayatının son senesiymiş; tesadüf bu ya, tam da aynı sene, Millî Eğitim Bakanlığında bir talimat gelmiş; eski terimlerin yerine yenilerinin kullanılması gerekiyordu.. "Söyleyeceklerimi defterinize not edin; orda dursun; ben eskilerini kullanacağım".. Talebelerin hepsi "Şükrü Dede" derdik. Merhum Hocamın çocukları, torunları, onlardan sonrakileri hepimiz tanırız. Yüksek Mühendis Mektebi ve

benzeri ilim dallarında profesör oldular.

Kısaca; yeni terimlere bakın!!!.. hesap oldu Aritmetik (Arithmétique), hendese Geometri (Géometrie-fransızlar "jeometri diye"telaffuz ederler!!!... halismuhlis fransızca, Millî Eğitim Bakanlığında (Monşer'lerin icadı. Mütevaziül -adla; muvazi kenar yerine; fransızca paralelkenar; şibih münharif (yamuk) vs. vs..

İdadi yerine, Ortamektep, fena değil; Rüşdiye neden fransızca "Lise" - Lycée???

Bizim neslimize mahsus bir şans eseri mi bilmiyorum; öğretmenlerimizi saymadan geçemeyeceğim... Fransızca Öğretmeni Rahmi Oran, Coğrafya Öğretmeni Cemil Isbir.

İlk sene, Tükçe öğretmeni Hasan Fehmi Erginol; ikinci sınıfta Cemile Aytaç; en iyi öğrenciydim. Bir hafta süre ve, ev ödevi olarak hazırlamam için de; "Makber"i önerdi. Hazırlayıp geldim. Öğretmen kürsüsünü bana bıraktı; kendisi de, benim sıramda oturup dinledi..

Elazığ'dan ayrıldıktan sonra da, emekliliğini yaşarken, yazışmalarla ilim irfanından mahrum kalmadım; Allah rahmet eylesin, 99 yaşında vefat etti.

Fizik, Kimya öğretmeni Müeyyet Özer. Kimya dersinde batarya yapmak için teferruatlı bilgi verdi, bu malzemeleri evde kullanırken dikkat edin; demişti. Hangi öğrenci sürpriz yaptı?.. yazarsam hayret etmeyin; izleyen derse, Nurettin Orhan kendi imal ettiği kocaman bir batarya ile geldi (hani seneler sonra Harput'ta ünlü bir heykel vardı ya, o heykeltraş Nurettin Orhan, işte)

Bizim neslimize mahsus bir ayrıcalık değil elbet; ne ünlü aileler vardı. Çeçen'ler, Kurdoğlu'lar, Dalokay'lar, Çöteli'ler, Kabaklı'lar, Koloğlu'lar, Aytuğ'lar, Arpacı'lar, İspir'ler, Cerit'ler; Seko Mahallesinde tüm oturanlar Elazığ'ın yetiştirdikleri saymakla bitmez; en ünlü bir misal; Yakup Şevki Paşa'dır. Kurtuluş Savaşlarına katılmıştır; önemi, Türkiye'yi aşan savaşlara iştirâk etmiştir.

Elazığlı olup da "Çarsancaklıları" zikretmeden geçilmez...

Havasından mıdır, suyundan mı ;Elazığ'da, Harput'ta nice ünlü aileler vardır, hepsini yazmaya sayfalar yetmez...

Mamurat'ül Aziz şehrindenim...Siz tüm Gakgoş'larıma selâmlarımla..

Gururluyum; "Elazığlıyım" demek bir başka mutluluk vesilesidir..

Selâm ve saygılarımla.

Ankara'da PEYNİRLİ EKMEK FESTİVALİnde Hemşehrilerimizle Buluştuk

Geleneksel olarak düzenlenen "Peynirli Ekmek Festivali" bu yıl 9 Haziran 2013 Pazar günü Ankara'nın Kazan Belediyesi Piknik alanında yapıldı.

Ankara'da faaliyetlerini sürdüren Elâzığ Kültür Derneği Genel Merkezi ve Ankara Elâzığ Kültür ve Tanıtma Vakfımız ile birlikte Ağın, Maden, Baskil, Harput, Karakoçan Dernekleri tarafından organize edilen Peynirli Ekmek Festivalinde misafirler için; müzik, halk oyunları, eğlence ve gençlere yönelik yarışmaların yer aldığı bir program düzenlendi.

Festivale adını veren "Peynirli Ekmek"ler ile "Açık Ekmekler" (tırnak pide) Elâzığ'dan getirtilen ustalar tarafından yöresel peynirimizle Kazan'daki fırınlarda pişirilerek sıcak bir şekilde piknik alanında hemşehrilerimize servis edildi.

Özel aracı olmayan hemşehrilerimiz için Sıhhiye'den ücretsiz otobüsler tahsis edilerek, festivale katılmaları sağlandı.

Elâzığ Kültür Derneği Genel Başkanı Prof.Dr.Haşim ÇAKIRBAY gelen hemşehrilerimize hitaben yaptığı konuşmada: festivale katılan hemşehrilerimizle birarada olmaktan duyduğu memnuniyeti dile getirerek, bu festivalin sponsorluğunu üstlenen Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr. Yasemin AÇIK'a, yine festival için katkıda bulunan Elâzıglı işadamlarımızdan Elâzığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Genel Sekreteri Salih ÖZBULUT'a teşekkür etti.

Programın başlangıcında Halk Oyunları Ekibinin gösterisine müteakip, festivale katılan

Festivale; Ankara'daki Elâziğ ile ilgili Sivil Toplum Kuruluşlarından; Ankara Elâziğ Kültür ve Tanıtma Vakfımızın Başkanı Mehmet ÇAĞLAR, Vakfımızın Genel Sekreteri Salih ÖZBULUT, Elâziğ Kültür Derneği Onursal Başkanlarından ve Yüksek Danışma Kurulu Üyelerinden; Kenan TEKTEMUR ve Ahmet AYZAZ'ın yanısıra, Baskil ve Çevresi Kültür, Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı Dr.Sabri UYANIK, Bakır Madenliler Derneği Başkanı Sezai ÇAM, Yüksek Danışma Kurulu Üyelerimizden Tahsin TUNCAY ile çok sayıda işadami ve bürokrat katıldı.

hemşehriler halay ekipleri oluşturarak halayın anlamındaki birlik, beraberlik ve dayanışmanın güzel yansımalarını sergilediler.

Çocuklara yönelik yarışmalarda derece alanlara madalyaları verildi.

Ankara Radyosu sanatçılarından hemşehrimiz Mehmet ÜÇER yönetimindeki "Şehrengiz Topluluğu"nun solo ve koro olarak seslendirdikleri eserlerin ardından, Kültür ve Turizm Bakanlığı ses sanatçısı Nilgün KIZILCI sahne aldı. Kültür ve Turizm Bakanlığı ses sanatçılarından hemşehrimiz Hasan ÖZTÜRK de Elâziğ müziğinden eserler okudu. KIZILCI'nın ve ÖZTÜRK'ün Elâziğ türkülerinin de yer verdikleri repertuar festivale katılanlar tarafından büyük ilgi gördü

Festival alanına teşrif eden; Elâziğ eski milletvekillerinden Hasan BUZ, Ankara Milletvekili Yılmaz ATEŞ, Festivalin yapıldığı Kazan İlçe Emniyet Müdürü ve Kazan Belediye Başkanı Elâziğ Kültür Derneği Başkanı Prof.Dr. Haşim ÇAKIRBAY, Vakfımız Başkanı Mehmet ÇAĞLAR ve Vakfımız Genel Sekreteri Salih ÖZBULUT tarafından karşılanarak misafir edildiler.

Festival hemşehrilerin önümüzdeki yıl düzenlenecek olan etkinlikte buluşma temennileri ile sona erdi.

GERİYE DÖNMİYENLER VE GERİDE KALANLAR

Prof. Dr .Ahmet ÇOLAK

Ortaokul ve liseli yıllar, 1950'li yıllar. O zaman ortaokul ve lisenin tek bir binada olduğu istasyonun yanındaki Elazığ lisesinde okuyorum, şehrimizde o zaman başka da ortaokul ve lise yoktu zaten. O dönemlerde nüfus oranına göre en çok üniversite öğrencisi yetiştiren illerin başında şehrimiz geldiği için dönemin iktidarı tarafından Elazığ'a bir üniversite açılması uygun görülüyor. Adı Atatürk Üniversitesi olarak konuluyor ve arazisi alınarak, tabelası asılıyordu. O dönem lisede okuyanlar çok iyi hatırlar ne kadar çok sevinmiştik, üniversiteyi şehrimizde okuyacaktık diye. Çünkü o sıralar İstanbul, Ankara ve İzmir dışında ki illerde üniversite yoktu. Liseden sonra büyük şehirlere gidip burs almadan okumak ailelere büyük ekonomik külfet yükleyeceğinden, o yükü kaldıracak aileler yok denecek kadar azdı. Bu nedenle üniversite şehrimize geliyor diye çok sevinmiştik. Ancak çok geçmeden sevincimiz kursağımızda kalmıştı. Zira dönemin iktidarı, o günkü koşullarda Elazığ'lıların kendilerine yeterli oy vermiyor gerekçesiyle dönemin başbakan yardımcısı Celal Yardımcı'nın marifetiyle Atatürk Üniversitesi Erzurum'a kaydırıldı. Şehrimiz o dönem hatırladığım kadarıyla hiçbir girişimde bulunmadı ve yeteri mücadele de verilmedi sanırım ve böylece arsası alınan tabelası asılan üniversitemiz kaşla göz arasında uçup gitti. Hankendi yolu üzerindeki arsa ve tabelası yıllar sonra Fırat Üniversitesi kuruluncaya kadar öyle kaldı. Bir ara iki üniversitenin tabelası aynı anda asılı kaldı. O zaman keşke o tabelanın resmini çekebilseydim tarihe iyi bir anı olurdu. Doğal olarak arsalar sonradan Fırat Üniversitesine devredildi. Eğer o dönem üniversite Elazığ'da kalabilseydi, şehrimizin büyük bir atılım yapması işten bile değildi. Acaba

o dönemki parlamenterlerimiz ve şehrimizin ileri gelenleri yeterli mücadele vermiş olsalardı durum yine aynı mı olurdu? Sorusu akıllara takılmadan edilemiyor. Ancak bu saatten sonra keşke demenin de bir yararı yok sanırım. Bu olayı aşağıda irdelemeye çalışacağım geriye dönüş olmamasının ileriye dönük nedenlerinden biri olabilir mi diye düşünüyorum?

Ben ve benim gibi Elazığ Lisesini 1960'da 6FenA'da bitirenler eğitimleri için değişik illerdeki üniversitelere, yurtdışına ve harp okullarına gittiler. Kimimiz İstanbul Teknik Üniversitesinin değişik bölümlerinde, kimimiz İstanbul Üniversitesinin tıp, eczacılık, diş hekimliği, orman ve fen fakültelerinin değişik bölümlerinde eğitimlerimizi tamamlarken bazılarımız kara ve hava harp okullarına gittiler. Bir kısmımız ise Ankara, Ege ve Atatürk Üniversitelerinin değişik fakültelerinde eğitimlerimizi tamamladık. Ben de Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesini burslu okudum. Bu arada yurt dışında kendi olanaklarıyla ve devlet kanalıyla eğitimlerini tamamlayanlarımız da oldu. Eğitimler tamamlandıktan sonra ipi kopmuş tespah taneleri gibi yurdun değişik bölgelerine dağıldık. Bizim dönemden Elazığ'a sadece benim bildiğim kadarıyla rahmetli olan eczacı Ünal Akbay dönüp eczane açmıştı. Ben ise mezun olduktan sonra burslu okuduğum için devlete 7,5 yıl mecburi hizmetim vardı, ancak askerlik öncesi istediğimiz yere tayin ediyorlardı. Ülkemizin değişik yerlerini de görmek hevesiyle Elazığ yerine Türkiye'nin en batısında ki ili olan Kırklareli'nde göreve başladım. O zamanki nüfusu 30 bin civarında olan küçük bir ildi. Orada bizim merkez köylerimizden olan Sedeftepe(Mıgı)'li emekli kurmay albay Lütfü Özcan'la tanıştım, anımsadığım kadarıyla or-

duda generallik bekleyip de olamayınca, politikaya atılmış ve milletvekili de seçilemeyeince kendince küsmüş ve Ona göre Türkiye'nin en sakın ve sessiz ili dediği Kırklareli'ne yerleşmiş, orada bir kırtasiye dükkanı açmıştı. Yaşıyorsa Allah uzun

ömürler versin, vefat ettiyse Allah rahmet etsin. Kırklareli'nde otelde kalıyor ve sürekli lokantada yemek yiyordum, ancak altı ay dayanabildim ve askere gittim.

Askerlik dönüşü kısa bir süre çalıştıktan sonra üniversiteye akademisyen olmak üzere asistan olarak girdim. Yurt dışı doktoramı bitirince tıp fakültesi temel bilimlerinde tıbbi biyoloji ve genetik alanında kariyerimi ve iş hayatımı tamamladım.

Bizden önceki eğitimlerini tamamlayan Elazığ Lisesi mezunlarının büyük çoğunluğu gibi, bizim sınıftaki eğitimlerini tamamlayan arkadaşlarımızdan eczacı Ünal Akbay hariç(benim bildiğim) hiç birimiz Elazığ'a dönmedi. Acaba dönmedi mi dönemedi mi? Madalyonun iki yüzüne de bakmak lazım, dönmeyenler cephesinden ve döndüremeyenler cephesinden. Bunları tartışmak lazım, elbette ki her birimizin kendimizce geçerli nedenlerimiz vardır mutlaka. Doğal olarak dönüş için sosyal ortam, ekonomik boyut, eğitim ve istihdam sorunu gibi nedenlerin uygun olması ya da o ortamların sağlanması gibi sorunların çözülmesi gerekmez mi? Bunların her biri ayrıca başlı başına ele alınarak tartışılacak konular Bunları sosyal bilimciler daha iyi değerlendi-

Rahmetli babam beni üniversiteye gönderirken seni ödünç olarak, emanet olarak gönderiyorum, eğitimin bitince emanete ihanet etmeyeceksin ve döneceksin değil mi? Diye sorardı.

rirler kuşkusuz. Bu arada çok iyi bir örnek oluşturmuş olan Hal köylüleri de anlamadan edemeyeceğim, çünkü onlar her yıl yaz tatillerinde mutlaka köyllerine dönerler. Diğer bir acı nokta da çocuklarımızın hep övündüğümüz o güzelim hoşgörülü ve insancıl Elazığ kültüründen

uzakta yetişmeleridir. Böyle giderse o kendine özgü Elazığ kültürümüz yok olacak diye kaygılanırım. Bizler Elazığ dışındaki hemşeriler ilimizi ve halkımızı çok seviyoruz, özlemlerimizi hep içimizde taşıyoruz. Büyük şehirlerde kurulan vakıf ve derneklerde görev yapan bir avuç Elazığ sevdalısı hemşerimiz büyük özveriyle çalışmalarla şehrimize yararlı olunmaya çalışmaktadırlar. Onlara yürekten teşekkür etmemiz gerekir. Ancak kendi konularında donanımlı pek çok hemşerimiz, şehrimize dönmeyerek büyük illere yerleşmişlerdir. Şöyle bizim dönemden anımsayabildiğim kadarıyla Ankara'da:Veysi Koloğlu, Mustafa Karaduman Prof. Dr. Köksal Baloş ,Bedri Bilginoğlu, Behsat Özel,Nurettin Aydın,Cevat Gülten ve bu satırların yazarı da dahil. İstanbul'da: Öner Demirel, Prof. Dr .Melih Boydak ve Naci Gültürk. İzmir'de: Prof. Dr. Ali Rıza Karacan ve Dr. Ökmen Gönenç. Yurt dışında: Mustafa Çağatay, Niyazi Turgay ve Ali Coşkun gibi daha niceleri.. Elazığ böylesine donanımlı hemşerilerimizi değerlendirebilseydi neler olmazdı neler? Diye düşünmeden edemiyorum. Acaba uzaktan sevmek aşkların en güzeli mi? Ya da Halil Rifat Paşanın dediği" Gidemediğin yer senin değildir" gibi gitmediğimiz il bizim olma-

yacak mı? Onu sahiplenmeyecek miyiz? Ya da şair Ahmet Kutsi Tecer'in "Orada bir köy var uzakta, o köy bizim köyümüzdür, gitmesek de gelmesek de o köy bizim köyümüzdür" deki gibi gitmesek de gelmesek de o il bizim ilimizdir mi diyeceğiz?

Rahmetli babam beni üniversiteye gönderirken seni ödünç olarak, emanet olarak gönderiyorum, eğitimin bitince emanete ihanet etmeyeceksin ve döneceksin değil mi? Diye sorardı, çünkü köyde daha önce gidip dönmeyen örnekler vardı. Ne dersiniz emanete ihanet mi ettik? Ancak çeşitli dönemlerde bir süre için Elazığ'a gidip de dönenlerden ilimiz hakkında pek de iç açıcı cümleler duyamadığımız da bir gerçek. Hep eski Elazığ'ı aradıklarını ve bulamadıklarını söylerler. Bunun en güzel örneğini şair ruhlular bir hemşerimiz yazdığı "Harput'a gidekte nedek" adlı uzun bir şiirinde dile getirir. Ancak dönülmediği zaman ortaya çıkan boşlukları elbette birileri dolduracaktır kuşkusuz. Doğanın vazgeçilmez kuralıdır bu. Şehrimiz ta 1950'li yıllardan bu tarafa üniversite olayında olduğu gibi gerekli atılımı sağlayacak potansiyeli hiçbir zaman kullanamadı ya da kullanmak için yeterli çabayı gösteremedi diye düşünüyorum. Ekonomik ve sosyal yönden komşu illere göre gelişmesini sürdürememiş ve göç verir bir il konumuna gelmiştir. Şehrimiz için devlet yatırımlarında düşen pay acaba gereği gibi sağlanabiliyor mu? Özeleştirimizi yapıp başta her dönem seçilen(!) parlamenterimiz olmak üzere hepimizin belli bir oranda sorumluluk payı yok mu dur? Sonuç olarak dönmeyenler adına çuvaldızı kendimize batırarak klasik deyimle her şey aslına rücu etmez mi?

İYİ VE BAŞARILI İNSAN NASIL OLMALI

Prof. Dr .Ahmet ÇOLAK

Hem iyi hem de başarılı bir insan olabilmek için aşağıda sıralamaya çalıştığım maddelerin öncelikleri kuşkusuz ortama, ilişkilere ve kişiye göre değişebilir. Hatta bunlara deneyim ve yaş faktörü de eklenebilir. Her şeyden önce bireyin hem bedensel hem de psikolojik olarak sağlık sorununun olmaması gerekir, çünkü sağlık sorunu bireyin davranışlarını ve başarısını doğrudan etkiler. O halde sağlıklı bireylerin iyi ve başarılı bir insan olması diye değerlendirebiliriz. Bu bireyler ;

- 1- Sözlerinde ve davranışlarında tutarlı olmalı,**
- 2- İnsancıl olmalı, ayırım yapmadan insanları ve ülkesini sevmeli ve her konuda elinden geldiğince karşılık beklemeden yardım etmeli,
- 3- Güler yüzlü ve sempatik olmalı,**
- 4- Girişken ve alçak gönüllü olmalı,
- 5- Berrak, kararlı ve net konuşmalı,**
- 6- Çalışkan, araştırmacı ve dürüst olmalı,
- 7- Hoşgörülü olmalı ve kadir kıymet bilmeli,**
- 8- Üretici ve yapıcı olmalı,
- 9- Sözüne güvenilir ve inanılır olmalı,**
- 10- Paylaşmasını bilmeli ve gerektiğinde yol gösterici olmalı,
- 11- İş disiplini ve çalışma programı düzenli olmalı,**
- 12- Cesur ve öğrenmeye açık olmalı,
- 13- Sorunlara pratik çözümler üretme becerisini gösterebilmeli,**
- 14- Bilgiye ve deneyime saygı duymalı,

15- Soru sormadan çekinmemeli, bilmediği konularda biliyormuş gibi davranmamalı,

16- Düzenli okumalı, uygar bir insan günde en az bir gazete, branşı dışında en az yılda beş kitap okumalı,

17- Toplumsal ortamlarda ve de bire bir ilişkilerde kibar ve saygılı olmalı, gerektiğinde lütfen, af edersiniz ve teşekkür ederim gibi kelimeleri sıkça kullanmalı,

18- Yaşamını (iş, spor, sinema, gezi, tiyatro, uyku vb.) programlamalı, özellikle de düzenli spor yapmalı,

19- Başarı için hırslı ve ısrarcı olmalı,

20- Cimri ve savurgan olmamalı,

21- En az bir hobiye sahip olmalı,

22- Eleştirel düşünce olgunluğuna ermiş olmalı,

23- Erdemli olmalı, özeleştirisini yapabilmeli ve gerektiğinde empati (kendini onun yerine koyma) yapabilmeli,

24- Yaptığı işte ve davranışta samimi olmalı,

25- En az bir yabancı dil (özellikle İngilizceyi) iyi derecede bilmeli ve konuşabilmeli,

26- İyi bir insanda IQ (intelligence quotient=düşünsel zeka) ve EQ (emotional quotient=duygusal zeka) belirli düzeyde olmalı ve gerektiğinde özel çaba ile artırıcı yöntemleri uygulamalı,

27- Enerjisini iyiden ve olumludan yana kullanma becerisini gösterebilmeli,

28- Sorunlar karşısında soğukkanlı davranabilmeli, sorunları karşısındakini incitmeden tartışabilmeli ve olgunluk gösterebilmeli,

29- Kendini tanıma ve yönetme becerisi gösterebilmeli,

30- Çoğu kez verici olmalı-vermek almaktan her zaman daha iyidir- kuralı geçerli olmalı,

31- Ekilenin biçileceği hiçbir zaman unutulmamalı,

32- Mutlu ve huzurlu bir aile ortamı için özverili olmalıdır.

Yukarıdaki maddelerin her biri başlı başına ayrı bir konu olarak işlenebilir ve açılımı yapılabilir. Bunların hepsine sahip olan birey ideal olandır. Hem ülke için, hem toplum için, hem de ailesi için, her şeyden önce kendisi için iyi ve başarılı olmaktır. Sonuçta her yerde itibar görür, topluma ve ülkesine yararlı olur. Ancak toplumlarda oransal olarak iyilerin her zaman azınlıkta olduğu gerçeğini de unutmamak gerekir. Yukarıda belirtilen özelliklerin hepsi kuşkusuz aynı bireyde olmayabilir, ailesel ortamda, toplum içinde ve çalışma ortamında ve eğitsel yöntemler ve bireyin kendisini bu koşullara uymaya çaba göstermesiyle olumlu yönler artırılabilir, Düşünsel zeka (IQ) bir tarafa bırakılırsa, özellikle duygusal zekanın(EQ) geliştirilmesiyle bireyin kendisiyle, başkalarıyla ve çevre ile ilgili olan ilişkilerde, zorluklarla başa çıkabilmede ve yaşama amaçlarını geliştirmede kolaylaştırıcı becerileri kazanabilir. BU konularda yapılan araştırmalarda yukarıda sıralamaya çalıştığım maddelerde cinsiyete bağlı her hangi bir farklılık da saptanamamıştır. Diğer bir deyişle iyi ve başarılı bir insan olabilmek için cinsiyetten söz edilmesi olası değildir.

Düşünsel zeka (IQ) bir tarafa bırakılırsa, özellikle duygusal zekanın(EQ) geliştirilmesiyle bireyin kendisiyle, başkalarıyla ve çevre ile ilgili olan ilişkilerde, zorluklarla başa çıkabilmede ve yaşama amaçlarını geliştirmede kolaylaştırıcı becerileri kazanabilir.

Nurettin Ardıçoğlu Kültür Merkezi Açıldı.

9.750 m2 kapalı alanda çok amaçlı iki salona sahip binada pek çok aktivite bir arada yapılabilecek. 450 kişilik büyük ve 150 kişilik küçük salonuyla çeşitli etkinliklere ev sahipliği yapacak Kültür Merkezi'ne ilk Turizm ve Tanıtma Bakanı Elazığlı Nurettin Ardıçoğlu'nun ismi verildi.

Halk Oyunları, bale ve dans salonları, çeşitli kursların verilebileceği eğitim atölyelerinin yer alacağı kültür merkezinde büyük de bir kütüphane faaliyet verecek.

Nurettin Ardıçoğlu Kimdir?

Nurettin ardıçoğlu, 1914 yılında Harput'ta doğdu. Öğretmen bir babanın en büyük çocuğu olan Ardıçoğlu çalışma hayatına gazeteci olarak başladı. 1960 ihtilalinden sonra kurucu meclis üyesi oldu. 1961 seçimlerinde milletvekili seçildi. İnönü'nün başbakanlığı döneminde Turizm ve Tanıtma Bakanı olarak yer aldı. 1969 yılında kendi isteği ile siyaseti bıraktı. Elazığımıza yaptığı hizmetlerden dolayı şükranlarımızı sunuyor, rahmetle anıyoruz.

Harput Yöresel Gıda Pazarı

2008 yılında Çankaya, Sancak Mahallesi Tiflis Caddesinde hizmete giren Harput Yöresel Doğal Şifalı Bitkiler Baharat ve Gıda Pazarı Elazığ yöresine has ürünleri Ankaradaki Elazığlı hemşehrilerimizin ve tüm halkızın beğenisine sunmuştur...

Elazığ Pestili, Orçik, Ağın Leblebisi, Ulukale Dutu, Ev Yapımı Dut ve Üzüm Pekmezi, Ev Yapımı Salça, Köy Değirmen Bulguru, Yarma Dövme, Ev Yapımı Tarhana gibi ürünleri doğal ve taze olarak bulabileceğiniz Ankaradaki ender yerlerden biridir Harput Pazarı. Çedene kahvesi çektiyse canınız Elazığ'a kadar gitmenize gerek yok Harput pazarına uğramanız yeterli .. Bu arada Cevizlerde Baskil bölgesinden geliyormuş... Tandır ekmeğininide hem

kepekli hemde kepekli olarak alabilirsiniz.. Reçeller ev yapımı ve taze... Eğer memleketimin peynirini özledim diyorsanız Harput Pazarındaki Salamura ve Tulum Peynirin tadına mutlaka bakmalısınız. Malatyadan Kuru meyvalar, kayısı kuruları geliyor. Siyah salkım kuru üzüm de yine Harput Pazarının raflarında yer bulmuş kendine... Balı Hakkariden getirdiklerini, süzme ve petek balın hakiki ve katıksız olduğunu öğreniyoruz Fatih beyden... Yine bakliyat ürünleride yöresel.. Diyarbakır Karacadağdan Piriç ve Mercimek geliyormuş..

Sancak Mah. Tiflis Cd. No: 52/11 Çankaya - ANKARA
Tel : 0.312 442 50 09

Ankara'da aynı dalda faaliyetlerini sürdüren Elazığlı hemşehrilerimizin iş yerlerini diğer sayılarımızda yayınlayacağız.

Hafız Abdullah Nazırlı'nın Şiir Ve Edebiyat Dünyası

Dr. M.Naci ONUR

1340/1925'li yıllarda Elazığ'ın Hoş köyünde doğan, ilk dini bilgilerini babasından alan, daha sonra Kayseri'de ve Kangal'daki alimlerden Arapça, Fıkıh, Kıraat dersleri alıp talimler yapan H.Abdullah Nazırlı, bütün ömrünü İslamiyete hizmet etmekle geçirmiştir.

Elazığ'ın yetiştirdiği bu değerli ilim, irfan ve din adamı Hafız Abdullah Nazırlı'yı, kendisini insanlara adayan faydalı bir şahsiyet olarak tanıdık.

Din adamı olarak camilerde imamlık ve vaizlik görevinin yanında sayısız hafız talebe yetiştirmiş, dini yönden halka faydalı olmuş, onları irşat etmiştir.

“ İnsanların en hayırlısı, insanlığa faydalı olandır” düsturundan ayrılmayan değerli hocamız, düşüncesiyle, ortaya koyduğu eserleriyle, şiirleriyle, duygularıyla, davranış biçimiyle maddiyattan uzaklaşmış, manevi cepheyi kalıcı hale getirmeye çalışmış, etrafındakilere de bütün bunları aşılamıştır.

Kendisi çocukluğundan beri, beyitler meydana getirmeye ve şiir okumaya çok hevesli olduğunu, ara sıra münacat ve na't-i şerifler yazmaktan son derece haz aldığını belirtmektedir.

Fakat kendisinin Allah'ı ve peygamberi övmeye yetersiz kalacağı kanaatiyle, yazdıklarını yırtıp attığı oluyormuş. Ama bunun yanında herkes fani olan sevdiğini övdüğüne göre, kendisi ölümsüz olan yüce yaratan Allah'ı niçin övmesin diye düşünmüş, böylece eline kalem ve kağıdı alarak başlamış şiir satırlarını yazmaya.

*“ Aç gözün seyr eyle bak, şu âlem-i ekvânı gör
Kainatta var olan varlıkta ol sūphanı gör
Âlem-i gayb u şehadette ne varsa hep O'nun
Varlığın isbat eden zerre içinde O'nu gör.”*

Diyerek Allah'ın varlığı ve yaratıcılığını, gücünü satırlara sığdırmaya çalışmış, kalbine ne doğmuşsa; evde, çarşıda, pazarda, seferde hazerde hatıra gelenleri kağıda dökmüştür.

Hatta geçmişte, mesnevi vücuda getiren bir çok Türk ve Acem Divan şairi mesnevilerini niçin kaleme aldıklarını, yine mesnevilerinin “ sebab-i te'lif ” bölümlerinde beyan ederek: “ Bir gece birden bire uyku bastırıp hülyaya daldığım sırada hatıftan bir ses niçin bir mesnevi kaleme almıyorsun dediğinde uyandım ve bu eserimi yazmaya karar verdim.” diyorlardı.

Bunu meşhur İran şairi Cami'de, Azeri Şairi Fuzuli'de, Osmanlı şairi Akşemseddin-zade Hamdullah Hamdi'de, Kemal Paşa-zade'de görmemiz mümkündür.

İşte Hafız Abdullah Nazırlı da şiirlerini vücuda getirmeye niyet edişini bu şekilde uyku halindeyken, kendisine gaibden gelen bir sese bağlayarak şöyle ifade ediyor.

“Sene 1983 (Mart-26) gece uyandım, kalbime şunlar doğmuştu; “ne yatıyorsun, kalk yaz, herkes dünya ve masıvayı överken, bir faniyi meth ü sena ederken sen neden Halık-ı Kainatı meth ü sena etmeyesin ? Onun o büyük peygamberini övmeyesin? Halbuki bu övülenlerin hepsi Halık-i Taalanın eserleridir. Her eserde onun sıfatı tecelli etmiştir. Bunları dile getirene san'atkâr diyoruz.”

Zaten “ Sebeb-i Te'lif “ başlıklı şiirinde de

6 Gaye'ye böldüğü "Gönülden Gelen Sesler" isimli eserini niçin yazdığını manzum olarak belirtir. Son iki dördlüğü şöyle.

***"Nice yıllık va'zım nazm ile ettim beyân
Hakk inayet eyledi, kalmadım bigâne ben
Yazmadım bir aferin, hem dahi takdir için
Hizmet etmek istedim Hazret-i Kur'ana ben
Belki yaklaştı ecel, bu fenâdan gitmeye
Yadigâr kalsın dedim, dost ile yârâna ben
Okudukça edeler Nazlıya belki duâ
Bu sebeple olayım nâil Gufrana ben"***

Kişilik itibarıyla mütevâzi olan H. Abdullah Nazırlı hocamız, bu özelliğini Münacatının bir yerinde şöyle dile getiriyor.

***"Gönüller şâd olup gülse
Yine handân olup gülmem
Bu dünyâya gönül vermem
Gözüm yok fâni dünyâda"***

Hemen bütün şiirlerinde; dünya nimetlerinin gelip geçici olduğu, kalıcı dünya için çalışmak gerektiği, Allah ve peygamber sevgisi üzerinde durur.

10 beyitlik "Eshare Gel Vakt-i Seher" başlıklı şiirinin birkaç beytinde bu konuya şöyle temas eder.

***"Cümle kuşlar hu çeker vakt-i seherde aşk ile
Sen de gel ol Hakk ile hoşkâre gel vakt-i
seherde
Nazlıya! Sen her seherde gel uyan, ko gafleti
Hakk ile bul vuslatı, Settâre gel vakt-i seherde"***

Hafız Abdullah Efendi, insan olarak mükemmel'dir, insan-ı kâmilidir. Sabırlı, kibar, fazla konuşmayan, ifrattan sakınan, temiz giyinen, temizliğe son derece dikkat eden, davranışlarını kontrol eden, konuşanı dinlemesini bilen, kendisine konuşma sırası gelmedikçe konuşmayan, kısacası İslamiyetin tarif ettiği insan tipine uygun bir şahsiyettir.

H. Abdullah Nazırlı, uzun yıllar imamlık yapmış olmakla beraber, zihninde sakladığı nasihat dolu sözleri başkalarıyla da paylaşmak amacıyla nazma dökerek şiir kitapları vücuda getirmiştir.

Gerek "Gaye" gerekse "Gönülden Gelen Sesler" isimli eserlerde, şiirlerinin konusu tamamen dini ve tasavvufi olup, vezin olarak bazısı hece bazısı aruzdur.

Şiirleri kuru olmayıp, çeşitli, dili akıcı, hayalleri süslü, benzetmeler herkesin anlayabileceği tarzdadır. Dili oldukça sadedir. Türkçe ile yazılan şiirlerde öğreticilik (didaktiklik) ön plana alınmıştır. İnsanın çeşitli hallerini tasvir eden beyit ve dördüklere de rastlıyoruz. Şu dördüklerde bu anlayışı bulabiliyoruz.

***"Kimi kâfir kimi fâsik münâfık
Hemen her biri bir efkâr içinde
Tereddütçe nice insan da var ki
Ne bir ikrâr ne de inkâr içinde"***

***Kimi Mevlâsını eyler ibâdet
Geçer ömrü gider hoş-kâr içinde
Kimi âlim, kimi câhil, kimi şâh
Kimi zengin yaşar, hep var içinde"***

ŞEMSETTİN TAŞBİLEK'TEN “ELAZIĞ MÜZİK KÜLTÜRÜ”

R. Mithat YILMAZ

H. Abdullah Nazırlı sadece şiirle yetinmemiş, nesir sahasında da Türkçe bir dua metni meydana getirmiş ve 1975 yılında Ramazan ayında İhsaniye Camii'nde emekli olduğu bu yılda Türkçe Hatim duasını okumuştur. Duanın başlangıcı şöyle ;

“ Bismillahirrahmanirrahim,

Ya Rabbe'l Alemin! İstedığın kadar sana hamd olsun, şükür olsun. Sen cümleden âlisin, noksan sıfatlardan berisin, senin ilm-i ilâhin her şeyi ihata etmiş, kudretin her şeyi hükmü altına almış, ilminden ve kudretinden hariç hiçbir şey kalmamıştır. Ya Rabbi.”

Sonu da şöyle:

“ İlahi, Ya Rabbi, dualarımızı dergah-ı uluhiyetinde ve bârigâh-ı rububiyetinde kabul buyur, bizi rahmetinle doyur, bize cennet müjdelerini duyur Ya Rabbi, Amin!”

Çok çeşitli şehirlerde Kur'an öğretmenliği yapan beş bin civarında talebeye Kur'anı yüzünden okumayı öğreten, 1000 civarında hafız yetiştiren, 21 yıl İhsaniye Camiinde imam hatiplik yapan, 16 yıl hatimle teravih kırdıran 20 yıl Ramazan ayında seher cüzü okuyan, 20 yıl İhsaniye Camiinde fahri vaizlik yapan H. Abdullah Nazırlı, 1994'ten beri de Elazığ Edibe Can Müftülük Sitesi Kur'an Kursunda fahri olarak Hafız yetiştirmektedir.

Ömrü insanlığa dini hizmet ile geçen, insanlara tasavvufu, dini bilgileri hazmettirerek ve sevdirek aktaran, örnek davranışlarıyla gönülleri fetheden, şair, din adamı, hattat olan böyle saygıdeğer hocamızı sağlığında yad edebildiğimiz için son derece duyguluyum. Zira bu çeşit saygı geceleri hep değerlerin ölümünden sonra olmaktadır.

Yaşarken, yazmak benim için çok değişik bir duygu oluşturmuştur. Hocamıza da sağlıklı nice uzun ömürler niyaz ediyorum.

Elazığ müziğinin, son yirmi yıla kadarki zaman zarfında yazılı kaynakları vardı. Fakat geçen on beş-yirmi yıl içinde bu sahada birçok eser basıldı. Bunların sonuncusu Şemsettin Taşbilek tarafından hazırlanıp yayınlanan iki ciltlik Elazığ Müzik Kültürü'dür.

Elazığ, zengin müzik kültürüne sahip ender illerden biridir. Müzikse, bu şehrin engin folklor hazinesine dâhil şubelerden biri olup köklü bir maziye içerir.

Elazığ-Harput müziğini hem yaşatmak hem yeni yetişen nesle öğretmek maksadıyla 1971'de Elazığ Musiki Cemiyeti kurulmuştu. Son yıllarda bu cemiyetin bağrından kopma yeni topluluklar teşekkül etmişse de şehrimizin en önemli müzik mahfili olarak hâlâ bu “Cemiyet” gösterilir. Ayrıca bazı şahısların da Elazığ-Harput müziğine katkıları ve kazandırdıkları inkâr edilemez.

Şemsettin Taşbilek, 1958-Elazığ doğumlu olup Makine Mühendisidir. Ancak birisi çıkıp da ona “Müzik Mühendisi” diyecek olsa, buna itiraz edecek pek kimse çıkmaz sanırsız. Çünkü Taşbilek, ömrünün ve enerjisinin hatırı sayılır kısmını Harput musikisine hasretmiş; bu sahada sözlü ve yazılı kayda değer eserler vücuda getirmiştir. Ayrıca onun musikimiz üzerine geniş bir arşivi bulunduğu da kendisini tanıyanlarca bilinmektedir.

Şemsettin Taşbilek'in sözünü edeceğimiz Elazığ Müzik Kültürü, iki ciltten ibarettir ve XXII+627+ XX+645 olmak üzere 1314 sayfadır. Eser, 2012 yılında, yazarın elan görevli bulunduğu Bursa'da basılmıştır.

Elazığ Müzik Kültürü, hacmiyle olduğu kadar muhtevasıyla, münderecatıyla da zikre şayandır.

I. Cildin başında Salih Turhan'ın sunuş, Prof. Dr. Metin Sözen'in giriş yazısını müteakip Şemsettin Taşbilek'in Elazığ müziğiyle ilgili kapsamlı bir bilgilendirmesi yer alıyor. Müzik faslı bundan sonra başlıyor; Beylik Türküler, Saklı Türküler, Bazı Besteler, Hoyrat ve Uzun Havalar, Gazeller, Tasavvufî Eserler... Tam 13 bölüm.

II. Cilt Elazığ Müzik Kültürü, ağırlıklı olarak Sanatçıların Hayat Öyküleri'nden oluşuyor. Ustalar, Kaynak Kişi ve Önderler, Günümüz Mahallî Sanatçıları, Bazı Geleneksel Müzisyenler ve Okuyucular, Yerel Düşün Müzisyenleri, Yerel Tasavvuf Okuyucuları, İlgili Kültürel Kişiler, Eski Zaman Okuyucuları... Tam 12 bölüm de bu cilt.

Bilmeyenlere kayıt düşelim; Şemsettin Taşbilek'in değerli müzisyenimiz Salih Turhan'la birlikte hazırladıkları, 2009'da Elazığ Belediyesi'nce basılmış 764 sayfa tutarında Elazığ-Harput Havaları isminde bir kitapları daha vardır. Yazarın bu müstakil çalışması, o kitaptaki bilgi ve birikimi genişletip/geliştirerek kadim şehir Harput'un, aziz şehir Elazığ'ın müziğine hizmeti daha yukarıya çekmeye matuftur.

Ne var ki fakat yazarın, bu hizmeti yaparken yer yer kapsam alanının dışına taşıdığı da görülmüyor değil. Birinci cildin başlarında Elazığ coğrafyasına, tarihine ait verdiği bilgilere hadi bir şey demeyelim. Ancak ikinci cildin VI. Bölümüne pek de gereği olmayan kişilerin alındığını söyleyebiliriz. Bunun haricinde yazar, Sami ve Sezai Çöteli'yi pekâlâ 363. sayfadaki Çöteli Beyleri bölümüne alabilirdi. Elazığ'da saygın bir yeri olsa dahi müzik konulu bir kitapta bir ailenin böylesine uzun uzadıya şecere-i tarihine ne gerek vardı? Yine bu cildin sonlarına doğru yer verilen "Köçekler"le "İlginç Kişiler" bölümlerinin, "Değişik Konular" bölümündeki Elazığ-Harput Mutfağı, Elazığ'da Çiğ Köfte, Elazığ'da Tiyatro Çalışmaları, Harput Binalarının Yıkılışı gibi mevzuların bu eserin muhtevasına uymadığı kanaatindeyiz.

Şayetyazar bunları kitabına almamış olsaydı, "Şu şu konular neden bu kitapta yok?" diyen biri çıkar mıydı?

Görünen o ki Şemsettin Taşbilek, iki ciltlik bu esere yıllarını vermiş; bu sahada başvurmadık kişi, karıştırmadık yazılı kaynak bırakmamış. Kitap içinde şerhettiği notlardan ve ciltlerin sonuna

eklediği Kaynakça'dan bunu anlamak mümkün.

Yalnız, sadece Taşbilek'in Elazığ Müzik Kültürü'ne mahsus olmayan; hemen hemen Elazığ musikisiyle ilgili bütün yazılı kaynakların adeta kaderi olan bir illeti de ifade etmeden geçmek istemiyoruz. Bu illet şudur ki Elazığ-Harput müziğindeki türkü ve bilhassa gazellerin söz yazımları yanlışlarla malûldür. 1999'da Elazığ Valiliği'nce hazırlatılıp bastırılan iki ciltlik Notalarla Harput Musikisi'nden tutun ferdi olarak hazırlanıp bastırılan kitaplara ve en son olarak Şemsettin Taşbilek'in Elazığ Müzik Kültürü'ne kadar! Müziğimizi sevmemiz, onunla ilgili kitaplar yazıp yayınlamamız güzel de; olmadık yanlışlarla onu canından bezdirmemizi anlamak müşkül. Bir türküyü şu şahıs şöyle söylemiş, bu kişi böyle yazmış, filan adam feşmekân şekilde okumuş diye biz de onlar gibi yanlış mı yazıp okumalıyız?

Elazığ'ın remzi, sembolü sayılan Çaydaçıra'nın (katiyen 'Mumlu Dans' değil) size değişik kaynaklardan on nüshasını getireyim; onunun da yazımı farklı!

Bir Elazığ müzik klasiği, "Kar mı yağmış şu Harput'un başına?" diyen türkünün birinci kuplesini yanlış okumak son yıllarda moda oldu.

Yeri geldiği zaman Fuzûlî'nin Nedim'in, Rasih'in gazellerini okuyoruz diye övünmeyi biliyoruz. Amma velâkin onları kâğıda, kitaba geçirirken o şairin bir divanını önümüze koyup şiirini oradan bakarak yazmayı akıl etmiyoruz. Daha kolayını seçip; üniversiteden bir Eski Türk Edebiyatı Hocası ile istişare kurmuyor; "Şu gazelin yazımı nasıldır; bendeki nüsha doğru mudur Sayın Hocam?" deme inceliğini de göstermiyoruz? Ya bildiğimizi okuyoruz ya da yalan-yanlış bilen birinin okuduğunu...

Sonuçta tekrar Şemsettin Taşbilek'e ve onun eserine dönecek olursak; Taşbilek, sıradan bir Elazığ Müzik Kültürü hazırlamamış; bir Elazığ Müzik Ansiklopedisi hazırlamış. Elazığ musikisiyle ilgili aradığınızı bulabileceğiniz bir başucu kitabı, bir başvuru kaynağı. Bir ekip çalışmasını o bir başına yapmış.

Eserin ileriki baskılarda çok daha mükemmelleşeceği kanaatindeyiz.

Tebrikler Sayın Taşbilek.

MEHMET HÜCÜMENOĞLU

Yayına Sunan; **MUHİTTİN TOSUN**

1960-1961 6.Fen – S.M.M.Müşavir

**Dağlar dağımdır benim
Gam ortağımıdır benim
Söyletme çok ağlarım
Yaman çağımdır benim**

1927 yılının oldukça soğuk geçen Şubat ayında, Kastamonu'nun İnebolu ilçesinin Avara mahallesinde bahçeli mütevazı bir evde doğmuşum. Çok soğuk olduğu için yerel olarak "Gücük gecede bir kütük" diye söylenir.

Bahçemizde meyve ağaçları vardı. Ağaçlardan inmezdik. Çocukluğum ağaçlara tırmanmakla geçti. Çevremizdeki dut, incir, erik, kiraz ağaçlarına devamlı çıkar oyun oynardık. Ağaçlara yalınayak çıkardık. Köylere gittiğimizde çarık, şehire indiğimizde iskarpin giyerdik. Sabahları çay, zeytin, peynirli kahvaltılar bilmezdik. Daha sonra yatılı okullarda okurken gördüm. Sabahları evde ak tarhana veya kızılıcak tarhana çorbası içer mahalle fırınında yapılan esmer ekmek diliminin üzerine, biraz bal ve tereyağı sürüp yerdik. Bu bizi gün boyu tok tutardı. Oldukça mutlu bir çocukluk geçirdim. Doğduğum o yerleri asla unutmadım. İlk ve ortaokulu bitirince ağladığımı hatırlarım. İlçemizde lise yoktu. İnebolu dışında okumak maddi nedenlerle çok zordu. Okul idaresi beni Öğretmen Okuluna seçti. Bakanlık da beni Sivas Öğretmen Okuluna verdi. Okuldan gelen bir yazıda (3) çorap, (2) pijama, (2) gömlek, (2) fanila, (2) kilot ile beraber şu tarihte okulda bulunmamız emrediliyordu. Komşumuzdan alınan bir tahta bavula bu çamaşırlar konuldu. Kilit olmadığı için bavul bir ipe sarıldı.

Annem vapura bindirdi. Güvertede bavulumun üzerine oturdum. Samsun'a gidiyordum. O yıllar savaş yılları. Vapurlar gece gidemez, denizde mayınlar var diye. Gündüzleri de güvertenin her iki yanında gözcüler vardı. Denizdeki mayınları takip ederlerdi. Mayınların yanımızdan geçtiğini görmüşümdür. Samsuna vardık. Orada da trene binerek Sivas'a vardım. Yaşım 14 - 15 o yaşta tek başıma yollardaydım. Bugün olsa tek olarak o yollara çıkılabilir mi, bilemem. Sivas Öğretmen Okulunda 3 yıl okuduktan sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Matematik bölümüne girdim. 1947 yılı Haziran döneminde buradan mezun ol-

dum. Beş yıl yatılı okulda okudum. Bu okullarda çok iyi bakıldık. İkinci Dünya Savaşının sıkıntılarını görmedik. Evden 2-3 lira harçlık gelirdi. Sigara falan içemezdik. Nereye harcayacaksınız. Ara sıra okuldan da 2-3 lira harçlık verirlerdi. Ayrıca elbise de verirlerdi.

Mezun olduktan sonra Bakanlıktan mezun sayısı kadar okul (il) ismi geldi. Sizler buralara tayin edileceksiniz. Aranızda anlaşın dendi. Listede bulunan Kastamonu Lisesinin tercih

ettim ve oraya tayin oldum.

O yıllarda yüksek okul ve üniversitelerde yaz tatilelerinde iki aylık askeri kamplar yapılırdı. Tayinimizin yapıldığı tarihte Askeri kampta bulunduğumdan ilk tayinim Ankara'ya depo tayini olarak yapıldı.

Gazi Eğitim Enstitüsü o yıl Askeri kampı Çubuk'ta Mira dağında yaptı. Yıldırım Beyazıt'ın 1402 Ankara Savaşını Mira dağından idare ettiğini söylediler bizlere. Ağustos - Eylül 1947 maaşlarımızı kampta aldık. Pek net hatırlamamakla birlikte maaşım 80 - 90 lira civarında olacaktı. Ancak mezun olamayan arkadaşlarımız da olduğundan aldığım bu maaşların tamamı bana kalmadı arkadaşlarla paylaştık. Düşünüyorum da bugünün mezunlarına göre çok daha şanslıydık. Bugün mezun olup yıllarca tayin bekleyen gençler var.

Üç yıl Kastamonu Lisesinde öğretmenlik yaptım. 1950 yılında askere gittim. Yedek subaylığımı Çanakkale de Seddülbahir' de Çanakkale Savaşlarının geçtiği yerlerde yaptım.

Eylül ayında ,henüz askerliğim devam ederken, İnebolu'dan babamın durumunun ağır olduğu ile ilgili bir telgraf aldım.Hemen bir haftalık izin alarak önce İstanbul'a oradan İnebolu'ya geçtim. Babam iki gün önce vefat etmişti. Babamın mevlid' ini okuttum.Tazi-yeleri kabul ettim. Tekrar Çanakkale'ye döndüm.

Okulların öğretmen ihtiyacı nedeniyle (6) ay yerine (5) ayda bizi terhis ettiler. Hatta bu güzel yerlerde keşke bir ay daha kalsaydım diye, erken terhise üzülürüm bile diyebilirim. Askerlik dönüşü Ankara'ya geldim.

Çektiğim kurada bana Elazığ Lisesi çıktı. Böylece hayatımın en güzel, mesut ve bahtiyar olacağım günler başlamış oldu.

Kura sonrasında İnebolu ya döndüm. Yanıma annemi alarak yola çıktım. 1951 yılının Ekim ayında ELAZIĞ LİSESİ' nin kapısından içeri girdim. Elazığ Lisesine tayin olmam benim büyük bir şansımды.

Atatürk İlkokulu sokağında bir odalı ev tuttuk. Karşımızdaki bakkaldan, komşularımızdan Elazığ' la ilgili bilgiler aldık. Annem rahmetli :

- Oğlum her şeyin bol ve ucuz olduğu bir yere geldik. Üzüm kilo ile değil sepetle, peynir, yağ, bol ve ucuz. Evin kirası da uygun, maaşın bunlara yeter hatta para bile arttırabilirsin dedi. Ben de aynı düşünce de idim. Ama arttıramadık tabi o başka.

Kısa süre sonra Müdür Muavini oldum. Orta kat-taki 2 ve 3. cü sınıflara bakacaktım. Toplam yedi sınıf ve oldukça zor sınıflar. Tuvaletlerde az da olsa sigara içilirdi. Önlemeye çalışırdık. Yakalananların disiplin kuruluna verilmeleri emredilmişti.

Okuldan kaçanlar olurdu, önlemeye çalışırdım. Hiçbirini disipline vermedim, çünkü cezalar ağırdı. Duruma göre onlara kızar bazen de kulaklarını çeker, nasihat eder ve bırakırdım. Müdür başyardımcısı;

- Hücümeneoğlu ne oluyor diye sorardı.

- Hiçbir şey yok efendim der geçerdim. Böylece birçok öğrencimizi geri kazandığımızı düşünüyorum.

Bu konu ile ilgili bir anımı hala hatırlarım; bir öğrencim devamsızlık yapıyordu. Veliye bildiriyordum. Fakat sonuç alamıyordum.

Bu öğrencim rahmetli Tahsin Kızıroğlu' dur. Seneler sonra anlattı. Ben de hatırladım. Okulu bitirdi, askerliğini yedek subay olarak yaptı ve rahmetli babasının ayakkabı dükkanının başına geçti.

1960'lı yıllar benim ve 2 oğlumun ayakkabı ihtiyacı için dükkanına gittim. Ayakkabılar sorduk. Duvarlara baktı ayakkabı yok 5 gün sonra gelin hocam dedi. Gittik sandıklar yeni açılmaktaydı uygun ayakkabıları aldık. Bak hocam dedi anlattı ben de hatırladım.

- 29 gün devamsızlığı vardı. O gün baktım yine yok. Sınıfa sordum nerede? Hocam falan yerde top oynuyor dediler. Faytona bindim gittim. Buldum ve getirip sınıfa soktum. O gün devamsızlığı sayılmadı ve sınıfta kalmadı ve geçti.

Hocam, bak şimdi bizim bu sokak senin öğrencilerle dolu (gerçekten de o sokağa girince tüm eski öğrenciler selama durur içeri buyur ederlerdi) işte seni tüm bunlar için seviyorlar dedi. Devamsızlıktan kalmayınca çalıştım. Sınıfı geçtim. Sonra Erkek Sanat Okulunu bitirdim. Yedek subay olarak da askerliğimi yaptım. Senin sayende dedi.

Üç yıla yakın Müdür Muavini olarak çalıştım.

1954 yılında Şükriye Hanımla evlendim. Bu da

benim ikinci şansımды. Bunu da bir öğrencim (Veysel Sever) bana " Hocam senin Elazığ'a gelmen bir şans Şükriye hanımla evlenmen bir şans" demişti.

O yıllarda Lisemizde çok güzel bir ahenk vardı. Tecrübeli ağabeyler nöbetlerinde evden yemek getirirler beni de davet ederlerdi. Beni çok severlerdi. Ben de onları çok severdim. Onlara olan saygım ve sevgim ömür boyu devam etmiştir.

Evlendikten sonra eşimle artık idareciliği bırakma kararını verdik. Bu kararımızı resmiyete koymak üzereyken, Kahta Ortaokul Müdürlüğüne tayinim çıktı. Önlemeye çalıştık, olmadı.

Mecburen Kahta' ya gittim. Eşim Elazığ'da kaldı. Trenle Gölbaşına, oradan kamyonla Adıyaman'a gittim. Kahta' ya yol yok. Tarlalardan geçiliyor, yağmur yağdığından çamur yol vermiyor. Birkaç günde Kahta' ya traktörle gidebildim. Eşyalarımızı traktörden indirdiğimiz yerde bir zat;

- Kimsin nesen?

- Ortaokul müdürüyüm.

- Aman efendim hoş geldin safa getirdin. Buyurun gidelim.

Ben Belediye Başkanını sordum;

-Efendim beni beğenmediniz mi? Sizi ilk defa ben gördüm. Artık elimden kimse alamaz. Kısaca, Mehmet Efendi'nin misafiri oldum.

Okulu açtık. Birinci yıl 20, ikinci yıl 40 öğrenci ile iki yıl Kahta'da Ortaokul Müdürlüğü yaptım. Çok rahat iki yıl geçirdim. Oralarda da çok sevildim, sayıldım. Sık sık izin alıp Elazığ'a gittim. 06.04.1956 günü Elazığ'dan rahmetli kayınpederim Ahmet Şevki Bey'den bir telgraf aldım.

- Bir oğlun oldu. Adını Mahmut Nedim koydum. Allah hayırlı etsin. Büyük oğlum ben gurbette iken doğmuştu. Çok mutlu oldum. Oğlum bugün Ankara'da KBB mütehasısı.Eşi Sema ise Patoloji Doçenti. Onlardan tek torunum var. Mehmet Can Bilkent Üniversitesinde Elektronik bölümünde okuyor.

1956 yılı Ekim ayında tekrar Elazığ'a tayin edildim. Lise 1 ve 2. Fen şubelerinin matematik derslerine girmeye başladım. Böylece çok sevdiğim aileme, Elazığ Lisesine ve matematik öğretmenliğine kavuşmuş oldum. Okul çıkışında doğruca Öğretmenler derneğine giderdik. Dernek binası Gazi Caddesinin İstasyon Caddesi ile kesiştiği köşe başının bir önceki binasıydı yazın önündeki küçük bahçesinde de oturulurdu. Saray sinemasının biraz çapraz olmakla birlikte karşıydı. Dernekte arkadaşlarla sohbet eder birç oynardık. Erken evime giderdim. Geceleri pek dışarı çıkmaz arada bir sinemaya gider, akrabaları ziyarete giderdik.

6. Fen şubelerini okutan arkadaş bana öğrencileri iyi yetiştirdiğim için teşekkür ederdi.

1958 yılının 8 Temmuzunda da ikinci oğlum Ahmet Fevzi doğdu. Bugün o da Ankara'da ve emekli Kurmay Albay. Onun da eşi Nilgün İngilizce öğretmeni. Onlardan ise iki torunum oldu. Büyüğü Alper, Bilkent Üniversitesinde Ekonomi Bölümünde öğrenci. Küçüğü Sarper ise Hacettepe Üniversitesinde Ekonomi Bölümünde öğrenci.

1959 yılında 6. Fenleri okutan arkadaşım Ankara'ya tayin oldu. Çok başarılı bir öğretmen arkadaşımızdı. Pazar günleri ve tatil günlerinde de öğrencilerine okulda dersler verirdi. Rahmetli Şükrü Kapucu' dan bahsettiğimi anlamışsınızdır sanırım. O gidince 1959-1960 yılından itibaren 6. Fen şubelerini de ben okutmaya başladım.

1959 yılı yaz tatilinde hiçbir yere gitmedim. Eski öğrencilerimden kitaplar alarak iyi çalışıp hazırlandım. Pazar günleri de öğrencilerimi okula davet ederek çalışıp, başarılı olduk.

Öğrencilerimin öğrenme aşklarına cevap vermek için benim onlardan çok çalıştığımı öğrencilerim söylemişti. 1960 yılı 6. Fen mezunlarından, bugün Ankara'da oturan emekli Prof. Köksal Baloş'un söylediğini hatırlıyorum. "Arkadaşlar hoca bizden çok çalışıyor." Şimdi o günleri hasretle anıyorum.

Sınıfa giriyorum. Herkes ayakta ortaya geliyorum, ceketim daima düğmeli. Sınıfı selamlıyorum. Buyurun arkadaşlar diyorum ve elimle de buyurun oturun işareti yapıyorum. Kürsüde sınıf mümessili ile konuşup yoklama yapıyor ve tahtaya geçiyorum. Benden sonraki öğretmenlerden bazıları;

-Hocam o tahtayı silemeye kıyamadım. Kitap gibi doldurulmuş. Tevazu bir yana tahtayı iyi kullanırdım.

O yıllarda bir kısım Devlet kurumları sınavla Avrupa-Amerika üniversitelerine burslu öğrenciler gönderilirdi.

1959-1960 yıllarından itibaren öğrencileriniz bu sınavlarda çok başarılı oldular.

1960-61 6 fen sınıfında o yıl açılan 3 yurt dışı sınavını da kazanan öğrencilerim oldu.

Bunlar Ertürk Değer Amerika'da, Şevki Hoşağası

Almanya'da okudu. Mustafa Canpolat ise iki yurtdışı sınavını kazandığı halde gitmedi. İTÜ İnşaat bölümünü tercih etti. Üstelik Ertürk hem bu üç yurtdışı sınavını da kazandı hem de Amerika bursunu birinci olarak kazandı. Mustafa Canpolat ise İTÜ İnşaat Fakültesi dışında girdiği sınavlarda iki birincilik iki ikincilik olmak üzere girdiği tüm sınavları da ilk sıralarda kazandı.

Ertürk Değer Amerika'da yaptığı mastırı bana ithaf etmişti. Çok mutlu oldum. Firmasının özel günlerinde uçak biletimi gönderir hava meydanından beni özel görevlisine aldırarak, İstanbul'u gezdirmişti. Sürmeli, Conrad, Çerağan Palas, Kampiski otellerinde misafir etmiştir. Halen beni sık sık arar. 2012 yılında da Çeşme İlica otelinde bir hafta kalmamı sağladı çok güzel bir programdı.

1959-1964 yıllarında Elazığ lisesinde 5 ve 6 Fenlerin Matematik öğretmeni olarak başarılı çalışmalar yaptık. Öğrencilerimizin çalışma aşkı, başarılı olma azmi sayesinde beraberce başarılı olduk. Öğrencilerime müteşekkirim. Yeni öğretim yılı başladığında 6 Fen sınıfının kapısı açılır, önceki yılın mezunları içeri dolardı. Yakalarında kazandıkları okulların rozetleri takılı olurdu. Yeni öğrenciler onlara hayranlıkla bakar, bu da onlara adeta doping olurdu.

1964-1965 yılında yeni lise binasına geçtik. Bizim ünlü lisemiz Orta Okul olmuştu. Ben yeni binada da matematik okutuyordum. O yıl sonu beni Orta Okul müdürlüğüne atadılar. Oysa benim müdürlük talebim yoktu. Her halde beni o binadan ayırmak istememişlerdi. Atatürk Orta Okulunda da başarılı çalıştık. Müdür yardımcıları kadrosu öğretmenler ve hizmetliler çok uyumlu çalıştı. Veliler ve okul aile birliği de okul için çok uyumlu çalıştı. Tarım derslerinde okul bahçemiz ağaçlandırıldı. O zaman diktirdiğimiz çamların bozulmadığını duyduk beni son derece sevindirdi.

1968-1969 yılında Lise Müdürlüğüne tayinim çıktı. Bir yıl Lisede Müdür olarak çalıştım. Güzel bir çalışma yılı daha geçirdik.

1969 yılı Ekim ayında Ankara'ya Milli Eğitim Bakanlığında bir şube müdürlüğüne atandım.

1974 yılında Ankara Cumhuriyet Lisesi'ne matematik öğretmeni olarak atandım. O lisede de çok başarılı çalışmalar yaptık.

1977 yılında emekli olduk. Eşimle birlikte elimize geçen emekli ikramiyeleri ile Yalova'da bir yer aldık. Bir sitede 50 dairesel bir blokta küçük bir daire, çok sevdiğimiz oraları. Mayıs ayından Ekim ayına kadar yazlıkta otururduk. Orada da iyi komşular bulduk. Ankara'dan çocuklarımız da gelirdi. Bu böyle 10 yıl devam etti. 1986 yılı eylül ayında bir ramazan günü eşim Şükriye Hanım bir kriz geçirdi. Ankara'ya hemen döndük. Tedaviye başlandı. Düzeliyor derken 26 Mart 1987 günü sabahı eşimi kaybettim. Öğrencilerim beni hiçbir zaman yalnız bırakmadılar. Ailece yapılan toplantılarına, oğullarının, kızlarının düğünlerine beni davet ettiler.

2004 yılında Muhittin Tosun çoğunluğu 60-61 mezunu olan Ankaradaki devre arkadaşları, İstanbul Cerrahpaşa'da Prof. Kemal Altaş da İstanbul'da bulunan devre arkadaşlarını boğaz da bir araya getirdi. Çok hoş bir gece idi. Muhittin Tosun arabası ile beni götürüp getirdi. Bahattin Senemoğlu da vardı. Geceyi boğaz'da vali evinde geçirmiştik. Bazı öğrencilerimi tanıyamadım. Kim diye sorduklarım bile oldu. Muhittin Tosun'un bürosuna ara sıra uğrarım. Katarakt ameliyatımın yapılmasında yardımcı oldu. Mustafa Karaduman 1960 mezunudur. Arkadaşları ile dağlara gezmeye gitmiş bu yüzden de bazı sınavlarını kaçırmıştır. Almanya sınavını kazandı. Orada başarılı bir öğrencilik yapıp yurda döndü. Türk-Alman ortaklığı bir firmanın Genel Müdürü idi. Sık sık ziyaret ederdim. Emekli oldu. Beni dostlarıyla birlikte foça da ki evinde ağırlamıştır. Kızının düğününe katılmadım. Yalova'da hasta idim. Hala üzülürüm. Ankara'da olanların iş yerlerine halen gider gelirim.

Veysi Koloğlu beni iki oğlunun da düğünlerine davet etti. İkinci oğlunun düğününde İsmet Ülker, Mustafa Karaduman ve Nahit Eser'le birlikte aynı masada oturduk. Beni eve Nahit Eser bıraktı.

Mustafa Canpolat'ın da Ankara Köroğlu caddesindeki bürosuna giderdim. Gelen arkadaşları "Hocam nasıl talebe yetiştirmişsin bizler İTÜ'de hocalardan değil birçok konuyu bundan öğrendik" demişlerdi.

Mustafa Canpolat'ın oğlunun düğününe İsmet Ülker götürdü. Elazığ Vakfı Dergisine yazdığı yazının son cümlesi " Sağolasın Hücümenoğlu " yazmıştı.

Ankara'da Şefik Gül'ün bürosuna eskiden ara sıra uğradım. Ama artık yaşlandım pek fazla dışarı çıkamıyorum. Düğünlerine beni davet etmiştir.

Yine Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı 17.Şubat.2008 de Ankara'da Şefik Gül'lerin sahipleri olduğu Swiss Otelde Elazığ Lisesi Öğretmenleri onuruna bir gece düzenledi. Çok güzel ve duygu dolu bir gece geçirdik. Vakfımızın ve hemşehrilerimizin gösterdiği bu ilgi ve sevgiye layık olmaya çalıştığımızı düşünüyorum.

Seneler sonra Ediz Kuntasal ile tekrar karşılaştık. Sınıf arkadaşı Özden ile evlenmiş. Gülçin ve Turhan Bayoğlu da sınıf arkadaşları öğrencilerim. Ne mutlu oldum onları yıllar sonra görünce.

1989 yılı olacak Erzurum'da bulunan küçük oğlum Ahmet'i ziyarete gitmişim. Liseden öğrencilerim olan Tahir Ekmekyapar, Nihat Turgut , Erzurum üniversitesinde profesörler benimle çok ilgilendiler. Erzurum'u tanıttılar. Beni Tıp fakültesine götürdüler. Dekan 1950'li yıllardan Elazığ'dan öğrencim olan Sabahat Sekü idi. İsmimi duyunca kapıya koştu. Herkes şaşırı. Beni makam sahibi biri zannettiler. Herkes esas duruşa geçti. Öyle de uğurlandım. Bu arada öğretmenlik mesleğimi seçen öğrencilerimle aynı okulda çalışmak şerefine de eriştim. Ruhi Bilen, Naci Onur, Gülçin Bayoğlu, Süleyman Topal, Günay Uslu, Enise Korkmaz, Aksu hatırladıklarım.

Geçen yıl da Şevki Hoşağası evime ziyarete geldi. Almanya'dan dönüyormuş. Bu senede eski öğrencilerimden Ahmet Çimen, Fevzi Kılıç, Adnan Şahin beni aradılar. Diş tabibi olan Halil Kürüm muayenehanesinde yapılan toplantılara beni davet eder. Bütün öğrenci dostlarım beni sık sık ararlar.

Böyle büyük ve kültürlü topluluk tarafından sevilme aranmak bana nasip olduğu için çok mutluyum. Yeneden dünyaya gelsem tekrar Elazığ lisesine ve sizlerin öğretmeni olarak gelmek isterim.

Elazığ Lisesinin ve Atatürk Orta Okulunun başarılarının devam ettiğini duyup mutlu oldum.

NOT : 1951-1969 Yılları arasında kısa aralıklarla ayrılmış olsam da Elazığ Lisesinde görev yaptığım yıllarda, yurt içinde ve dışında başarılı olmuş yüzlerce öğrenci yetiştirdik. Bu öğrencilerin yetişmesinde, başta veliler ve Elazığ halkı olmak üzere, tüm öğretmen arkadaşlarımla, idarecilerin, idari kadroların, hizmetlilerin payları vardır. Bu öğrencilerimizden sadece Ankara'da bulunanları veya benimle ilişkilerini devam ettirenleri yazabildim. Yer darlığı nedeniyle yazamadıklarım veya unuttuklarım beni bağışlasınlar.

Ankara'da oğullarım, gelinlerim ve sevgili torunlarımla -ve tabii öğrencilerim- arasında adeta bir sevgi yuvarğının içerisinde yaşamaktayım.

Cümlelerimize sevgiler ve saygılar.

(Son olarak sevgili hocamızın okuduğunuz kısa hikayesini onun notlarından yazdığımı belirtmeliyim. Benim katkım çok az oldu. Sadece benimle ilgili iltifatlarını çıkarmak istedim. Bırakmadı. Ona sağlıklı bir ömür diliyorum. Saygılarımla.)

Geçmişten Günümüze Milletvekilleri

Türkiye Büyük Millet Meclisi, Cumhuriyetin ilanından önce ilk kez 23 nisan 1920'de toplandı. Cumhuriyetin ilanından sonra Türkiye'de ilk genel seçimler 1 Kasım 1927'de yapıldı.

Dergimizin bu sayısında, o tarihten günümüze kadar Elazığ'ımızı temsil eden sayın milletvekillerini, valilerimizi ve belediye başkanlarımızı hatırlamak, yad etmek ve şükranlarımızı ifade etmek istedik. Hayatta olanlara sağlıklı ve mutlu bir yaşam, ölenlere rahmet diliyoruz.

YÖNETİM KURULU

Birinci Büyük Millet Meclisi'nde Elazığ Milletvekilleri

23 Nisan 1920'de toplanan Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne Elazığ'dan şu isimler katıldı.

Hacı Bey

Hüseyin Bey

Naci Bey

Rasim Bey

İkinci Büyük Millet Meclisi'nde Elazığ Milletvekilleri

11 Ağustos 1923'te toplanan İkinci Dönem Büyük Millet Meclisi çalışmalarına Elazığ adına şu milletvekilleri katıldı.

Hüseyin Gökçelik

Muhittin Çöteli

Naci Karaali

Cevad Çobanlı

Mustafa İspir

Süleyman Bey

1927 tarihinde seçilen III. Dönem Milletvekilleri;

Hüseyin Gökçelik

Muhittin Çöteli

Hasan Tahsin Berk

Mustafa İspir

Ahmet Saffet Ohkay

Fazıl Ahmet Aykaç

Nakiyettin Yücekök

1931 tarihinde seçilen IV. Dönem Milletvekilleri;

Ahmet Saffet Ohkay

Fazıl Ahmet Aykaç

Fuat Ağralı

Fuat Ziya

Memduh Şevket Esendal

1935 tarihinde seçilen V. Dönem Milletvekilleri;

Ahmet Saffet OHKAY

Fazıl Ahmet AYKAÇ

Fuat ZİYA

Fethi ALTAY

Sabit SAĞIROĞLU

1939 tarihinde seçilen VI. Dönem Milletvekilleri;

Fazıl Ahmet AYKAÇ

Fuat AĞRALI

Sabit SAĞIROĞLU

Fethi ALTAY

Fuat ZİYA.

1943 tarihinde seçilen VII. Dönem Milletvekilleri;

Fazıl Ahmet AYKAÇ

Fuat AĞRALI

Sabit SAĞIROĞLU

Hasan KİŞİOĞLU

İhsan YALÇIN

1946 Tarihinde seçilen VIII. Dönem Milletvekilleri;

Fuat AĞRALI

Hasan KİŞİOĞLU

Mustafa ARPACI

Fahri KARAKAYA

İbrahim Tali ÖNGÖRER.

1950 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Abdullah DEMİRTAŞ

Suphi ERGENE

Ömer Faruk SANAÇ

Mehmet Şevki YAZMAN

Hamit Ali YÖNEY.

1954 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Fahri KARAKAYA

Mustafa Altın DOĞAN

Celal DURU

Nazım ÖZTÜRK

İsmail Hakkı TALAY

Hürrem MÜFTÜGİL

1957 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri şunlardır;

Mustafa ALTINDOĞAN
Celal DORA
Fahri KARAKAYA
Hürrem MÜFTÜGİL
Nazım ÖZTÜRK

1961 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Naci GÜRAY
Ömer Faruk SANAÇ
Kemal SATIR
Hürrem MÜFTÜGİL
Nurettin ARDIÇOĞLU

1965 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Kevni NEDİMOĞLU
Samet GÜLDOĞAN
Kemal SATIR
Nurettin ARDIÇOĞLU
Ömer EKEN.

1969 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Ömer Faruk SANAÇ
Samet GÜLDOĞAN
Mehmet AYTUĞ
Hayrettin HANAĞASI
Ali Rıza SEPTİOĞLU.

1973 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Rasim KÜÇÜKEL
Atilla ATILLA
A. Orhan SENEMOĞLU
Hasan BUZ
Ömer Naimi BARIN.

1977 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Rasim KÜÇÜKEL
Celal ERTUĞ
Faik ÖZTÜRK
Mehmet Tahir ŞAŞMAZ
Ali Rıza SEPTİOĞLU.

1983 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Zeki YAVUZTÜRK
Nevzat YAĞCI
Naci TAŞEL
Mehmet ÖZDEMİR.

1987 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Ali Rıza SEPTİOĞLU
Ahmet KÜÇÜKEL
M. Tahir ŞAŞMAZ
H. Cahit ARAL
Nizamettin ÖZDOĞAN

1991 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Ali Rıza SEPTİOĞLU
Ahmet KÜÇÜKEL
Ahmet Cemil TUNÇ
Tuncay ŞEKERCİOĞLU

1995 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Mehmet AĞAR
Cihan PAÇACI
Ahmet Cemil TUNÇ
Ömer Naimi BARIN
Hasan BELHAN

1999 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Ali Rıza SEPTİOĞLU
Mehmet AĞAR
Ahmet Cemil TUNÇ
Latif ÖZTEK
Mustafa GÜL

2002 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Abdülbaki TÜRKOĞLU
Necati ÇETİNKAYA
Şemsettin MURAT
Zülfü DEMİRBAĞ
Mehmet AĞAR

2007 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Faruk SEPTİOĞLU
Feyzi İŞBAŞARAN
Hamza YANILMAZ
Necati ÇETİNKAYA
Tahir ÖZTÜRK

2011 Milletvekili genel seçimlerinde seçilen milletvekilleri;

Zülfü DEMİRBAĞ
Şuay ALPAY
Faruk SEPTİOĞLU
Sermin BALIK
Enver ERDEM

Cumhuriyet Dönemi Elazığ Valileri

05.05.1923	25.02.1925	Hilmi Bey
19/05/1925	03/10/1926	Ali Rıza Ceylan
04/09/1926	05/11/1929	Cemal Bardakçı
07/11/1929	25/11/1930	Fahri Bey
18/02/1931	20/12/1932	Nizamettin Ataker
18/02/1933	23/06/1937	Tevfik Sırrı Gür
02/07/1937	25/02/1939	Şefik Bicioğlu
24/05/1939	21/11/1941	Asım Türel
25/11/1941	01/06/1942	Fevzi Gürel
15/06/1942	23/11/1943	Hüsnü Unungören
04/12/1943	01/09/1944	Necmettin Ergin
04/09/1944	26/07/1945	Halis Bilaloğlu
28/07/1945	03/12/1946	Feyyaz Bosut
05/12/1946	03/08/1947	Reşit Demirtaş
04/08/1947	17/07/1950	Hikmet Kümbetlioğlu
18/07/1950	14/04/1953	Muharrem Balasaygun
27/04/1953	11/05/1955	Hıfzı Ege
13/09/1955	30/11/1955	Turgut Eğilmez
30/11/1955	11/04/1956	Adil Ciğeroğlu
25/07/1956	04/07/1959	Vefik Ciğeroğlu
08/07/1959	08/06/1960	İlhami Ertem
16/06/1960	29/06/1964	Abdullah İğneciler
29/06/1964	12/06/1967	Yusuf Yakupoğlu
12/06/1967	02/07/1971	Zekeriya Çelikkilekli
19/11/1971	26/07/1975	A.Rıfat Kaplan
29/07/1975	03/10/1977	Fahrettin Turan
15/02/1978	17/09/1978	Güngör Aydın
17/09/1978	17/12/1978	Ahmet Özer
17/12/1978	06/12/1979	Erol Zihni Gürsoy
09/12/1979	27/10/1980	Kemal Katıtaş
04/11/1980	03/09/1982	Ömer Haliloğlu
05/09/1982	15/12/1986	Saim Çotur
19/12/1986	15/08/1991	Muharrem Göktayoğlu
15/08/1991	17/02/1992	Yılmaz Ergün
20/02/1992	25/09/1993	Doğan Ünlüsoy
26/09/1993	15/04/1996	Mehmet Canseven
21/04/1996	09.08.2000	M.Lütfullah Bilgin
29.08.2000	18.12.2003	Osman Aydın
19.12.2003	02.01.2006	Kadir Koçdemir
09.01.2006	17.09.2010	Muammer Muşmal
22.12.2008	Muammer Erol

Geçmişten Günümüze Elazığ Belediye Başkanları

1932 - 1936	Çötelizade Mehmet Bey
1936 - 1937	Halil Rifat ÖZDAN
1937 - 1939	Hürrem MÜFTİGİL
1939 - 1943	Kemal ŞEDELE
1943 - 1946	Kazım BAYER
1946 - 1950	Ahmet KARAKAYA
1950 - 1953	Kazım BAYER
1953 - 1954	Mutemit YAZICI
1954- 1955	Atik ERBAŞ
1955 - 1960	Mustafa İSBİR
1960 - 1963	Abdullah İĞNECİLER
1963 - 1968	Rasim KÜÇÜKEL
1968 - 1973	Şükrü KAÇAR
1973 - 1977	Adnan ORAKÇIOĞLU
1977 - 1980	H. Behçet SUSMAZ
1980 - 1981	Necati ERDEM
1981 - 1982	Ömer HALİLOĞLU
1982 - 1983	Saim ÇOTUR
1983 - 1984	Orhan GÖKÇE
1984 - 1989	Prof. Dr. Mustafa TEMİZER
1989 - 1994	H. Behçet SUSMAZ
1994 -1999 - 2004	Hamza YANILMAZ
2004 -	M. Süleyman SELMANOĞLU

KAYBETTİKLERİMİZ

04.02.2013
ASLAN KARAKAŞ

06.02.2013
AKİF PEYAMİ DÜNDAR

09.02.2013
BEDRİYE KÖRÜK

11.02.2013
MAHMUT KATİBOĞLU

16.02.2013
ZÜLFÜ DEMİRBAĞ'IN KAYINVALİDESİ

27.03.2013
FIRAT ÇÖTELİ

05.04.2013
NAZMİ SEYREK

06.05.2013
SELAMİ CÖMERTOĞLU

10.05.2013
AHMET FUAT PEKER

16.05.2013
FETHİ ÇULHA

22.05.2013
HALİSE EKİCİ

26.05.2013
TURGUN NASUN

19.06.2013
CAN EVİN

27.06.2013
BEDRİ SEVER

28.06.2013
ZAHİDE ÖNAL

Sokullu Mehmet Paşa Cad. Ece Sok. No: 15/3
Dikmen/ANKARA
Tel: 0 312 4802880
Faks: 0 312 4803808
Eposta: info@elazigvakfi.org.tr
www.elazigvakfi.org.tr